

DISSERTATIO THEOLOGICA
DE
NEO-PROPHE-
TIS CEMMENIS,
ANGLIAM ET SCOTIAM
HODIE TURBANTIBUS,

SPECIATIM CONTRA
JO. LACY, EQVITIS ANGLICANI, JUDICIUM
DE IISDEM,

QVAM
ADSPIRANTE DIVINA GRATIA,
ET CONSENTIENTE MAXIME REV. THEOLOGORUM ORDINE
IN ILLUSTRI ACADEMIA ROSTOCHIENSI,
PRÆSIDE

VIRO SUMME REVERENDO ATq; EXCELLENTISSIMO
DN. ZACHARIA GRAPPIO,

S. S. THEOL. D. EJUSDEMq; PROF. PUBL. ORDINAR.

AD ÆDEM CATHEDRALEM DIV. JAC. VERBI DIV. MINISTRO

ET REV. FCTATIS THEOL. h. t. DECANO

ADMODUM SPECTABILI,

DN. PATRONO, PRÆCEPTORE AC EVERGETA SUO
OMNI OBSERVANTIÆ CULTU ÆTATEM PROSEQVENDO.

AD D. X. APRIL. A. O. R. MDCCXI.

IN AUDITORIO MAXIMO HORIS CONSVETIS
PUBLICO PLACIDOq; ERUDITORUM EXAMINI SUBMITTIT

JOH. BERNH. Weppling / Rostoch,

S. S. THEOL. CULTOR.

ROSTOCHII, STANNO WEPPLINGIANO.

5
DISSERTATIO THEOLOGICA
DE
NEO-PROPHE-
TIS CEMMENIS,
ANGLIAM ET SCOTIAM
HODIE TURBANTIBUS,

SPECIATIM CONTRA
JO. LACY, EQVITIS ANGLICANI, JUDICIUM
DE IISDEM,

QVAM
ADSPIRANTE DIVINA GRATIA,
ET CONSENTIENTE MAXIME REV. THEOLOGORUM ORDINE
IN ILLUSTRI ACADEMIA ROSTOCHIENSI,
PRÆSIDE

VIRO SUMME REVERENDO ATq; EXCELLENTISSIMO
DN. ZACHARIA GRAPPIO,

S. S. THEOL. D. EJUSDEMq; PROF. PUBL. ORDINAR.

AD ÆDEM CATHEDRALEM DIV. JAC. VERBI DIV. MINISTRO

ET REV. FCTATIS THEOL. h. t. DECANO

ADMODUM SPECTABILI,

DN. PATRONO, PRÆCEPTORE AC EVERGETA SVO

OMNI OBSERVANTIÆ CULTU ÆTATEM PROSEQVENDO.

AD D. X. APRIL. A. O. R. MDCCXI.

IN AUDITORIO MAXIMO HORIS CONSVETIS

PUBLICO PLACIDOq; ERUDITORUM EXAMINI SUBMITTIT

JOH. BERNH. Weppling / ROSTOCH,

S. S. THEOL. CULTOR.

ROSTOCHII, STANNO WEPPLINGIANO.

DISSERTATIO THEOLOGICA

NEO-PROPHETAE

ET IS CEMENTA
ANGELI ET SCOTIA
HOMINIBUS

DEUS LACY,
FOLIO 1. AM. JUDICUM

ADPRANTIA DIVINA GRATIA
ET CONSTITUTIO MAXIME ET THEOLOGORUM OMNIUM
IN ANISTRI ACADEMIA ROSTOCKENSIS
P. 1. 2. 3. 4.

DI. XACMAIA GRAPHO

S. S. THEOL. D. ET PROF. PUBL. ORDINAR.
AD ADEM CATHEDRAM DIV. IAC. VERBI DIV. MINISTRO
ET REV. ROTUND. THEOL. H. A. DECANO
ADM. DIV. S. T. A. A. A.

ON. T. A. R. O. N. O. , P. R. A. C. T. I. C. A. E. V. E. R. G. E. T. A. 1200
OMNI OBSERVANTIA CULTI ETATUM PROLEGATO
AD D. L. A. P. A. N. O. A. R. A. D. C. A. A.

IN AUDITORIO MAXIMO HOLIS CONSTITUTIS
LIBICO PLACIDO PRUDITIONE EXAMINI SUBMITTIT
JOH. BERNH. WEDDING, ROSTOCK

S. S. THEOL. CULTOR
ROSTOCK, 1790

PER-ILLUSTRI. ATQVE. GENEROSISSIMO.

DOMINO.

DN. JOHANNI.

DE. KLEIN.

JURIS-CONSULTO.

CONSUMMATISSIMO.

SERENISSIMÆ. AC. POTENTISSIMÆ

REGINÆ. BORUSSIÆ.

UT. ET.

SERENISSIMI DUCIS. REGNANTIS. MECLENBURGICÆ

CONSILIARIO. INTIMO.

AC.

CANCELLARIO.

MAGNÆ. FIDEL

CONSISTORII. DUCALIS.

DIRECTORI.

GRAVISSIMO.

PANDECTARUM. IN. HAC. ALMA.

PROFESSORI.

MAXIME. INCLYTO,

NEC. NON,

FACULTATIS. JURIDICÆ.

SENIORI.

LONGE. MERITISSIMO.

MOECENATI, SUO, BENIGNISSIMO,
PATRONO, SUMMO,
PROMOTORI, MAXIMO,

VITAM. PROLIXAM.
FELICES.

PRO.
TOTIUS. REGIONIS. SALUTE.
EXCUBIAS.

EXOPTATUMQUE. VOTORUM. OMNIUM. SUCCESSUM,
DEVOTE. PRECATUR.

INSIMUL.

MUNUSCULUM. HOCCE. CHARTACEUM.
IN

OBSEQVII. PIETATIS. ET. GRATITUDINIS.
PRO. BENEFICIIS. ABUNDE. ACCEPTIS.
TESSERAM.

DICAT. ET. CONSECRAT.

SE. STUDIAQUE. SUA.

ULTERIORI. TANTI. MOECENATIS. PATROCINIO.

HUMILLIME. COMMENDAT.

SERVORUM. INFIMUS.

JOH. BERNH. WEPPLING.

זכרה לי אלהי לטובה
 PROLOGUS.

Ullum fermè post Christum natum elapsum est seculum, in quo non homines nonnulli audacter nimis donum illud affectaverint Propheti- cum, seq; pro Prophetis venditantes mira pas- sim hominum objecerint oculis. Testantur de istiusmodi attentatis monumenta illa veterum, quæ Historiæ Ecclesiasticæ Scriptores aliq; cu- riosi rerum observatores colligere studuerunt. Quorum ex numero, alios ut taceam, quoq;

est Jo. Wolsius, qui in *Lectio. Memorab. & recond. Centenariis ad seculum XVII.* usq; singularia varia congeffit, inter quæ & vaticinia varia variorumq; visiones venditatae occurrunt. Quot turbas itidem modò jam elapso seculo Neo-Prophetæ dederint, infinita fermè produnt ejus rei gratia edita scripta. Vide præsertim, reliqua ut præteream, den der alten und neuen Schwärmer Wiedertäuferischen Geist. Quod scriptum duabus partibus constans non ita pridem prodiit. Eadem & præsentì hoc no- stro, cujus in initio fermè adhuc versamur, Seculo, luditur fabula. Anno MDCCIV. Mens. April. in hac ipsa Civitate pannifex quidam ex India redux, à DEO missum Prophetam sese jactitabat, quamvis coram Rev. Mi- nisterio nostro citatus ac comparens miserè partes suas ageret, præterea quoq; planè non ut Prophetam sese gereret, quippe mox post aliquot dies ebriis heluonibus vespere in plateis oberrantibus sele associans ob exortas rixas graviter vulnerabatur. Anno MDCCIX. Ecclesiastes quidam Re- formatus Harzgerodanus, nomine Emanuel Philipp. Paris, Christum sibi modò in igne, modò in visibili specie apparuisse venditavit, cujus jussu Se- reniss. suo Principi Anhaltino mortem instantem prædixit, nisi regimini suo melius præesset. Quæ etiam mors hujus Principis tum ægrotantis mox dici- tur insecuta fuisse. Prostat hac de re schedula quædam typis impressa sub titulo: *Species facti, oder wahrhaftige Erzählung dessen / was sich neulich mit einem Prediger zu Harzgerode einer Stadt im Fürstenthumb Anhalt gelegen / mit Nahmen Hr. Emanuel Philip Paris zu- getragen / wie ihm nemlich der Herr Christus zu drey unterschiedlichen mahlen / und zwar das dritte mahl in leiblicher Gestalt erschienen / und was Er mit ihm geredt.* Quo de facto, quemadmodum quidem com- munitè fieri solet, diversa passim edita sunt judicia. Nonnulli pro ve-

ra, eaq; divina visione quadam habuerunt; inter quos etiam est Dn.
Belhaf. Rudolph. Nittmüller im Ehr- und Preismwürdigen Strahl
 der Herrlichkeit / und Heiligkeit Gottes *part. 1. c. 9.* Et *Anonymus*
 quidam Reformatae Religioni, ut videtur addictus, *Ann. 1710.* in de-
 nen Christl. Anmerkungen über die von Hn. Paris gehabte 3. visiones,
 easdem cum Divinis conferre & pro Divinis venditare voluit. Probantur
 itidem in der wahrhaftigen Vorstellung zweyer Schreiben / f.
 Grund und Prüffung Göttl. Erscheinungen *Ann. 1710.* edit. Contra ve-
 ro alii habuerunt, quæ in iactata hac visione desiderarunt. Vide *Henr. Mat-*
thia Spielbergii Confutat. Enthusiasmi Crassissimi An. 1710. edit. *M. Christian.*
Gerbers nöthige Erinnerungen bey der specie facti, *Dresde Ann. 1710.* item
Anonymi Theologisches Gutachten über die Species facti *Ratisbon. Ann.*
1710. item scriptum sub titulo: der falsche Christus &c. zu betrachten
 gegeben von dem Curiensen Etranger in der Leipziger Neu-Jahrs-
 Messe Conf. & den mit allerhand affairen beschäftigten *Secretar. Ex-*
pedit. 1. p. 63. sq. Præ aliis autem prolixissime Visiones hasce examinavit
 ac refutavit, pariter & ad ea, quæ partim ipse Dn. Paris, partim alii pro
 iisdem adduxerunt, respondit Dn. Jo. Ernst Schulenburg in scripto
Quedlinb. Ann. 1710. edit. sub titulo: Schriftmäßige Betrachtung der
 in der Fürstl. Anhaltischen Residenz-Stadt Harkgerode neugerühmten
 Erscheinungen / wie dieselbe theils auff Hoch-Fürstl. gnädigste requi-
 sition, mittels der nach dem gleich mit Anfange vorgesehen Abdruck
 Communicierten Copia derer Visionen veranlasset / theils in einer Pre-
 digt über das ordentl. Sontags Evangel. am Sonntag nach dem Hl.
 Neujahrs-Tage in dißjähriger Lehr-Uhrt zu Verwarnung der Gemei-
 ne Gottes bescheidenlich angestellt / theils auff des Visionisten nach
 Kirch-Engel und Allerstädt überschriebenen hieben mitgehende selbst
 gemachte explication des in der mittler Vision exprimierten termini fa-
 talis und deutlicher Erklärung / mittels deren offenbahr gezeigten Unfugs
 und ungültigen Richtigkeit deutlich aufgeführt. Endtlich wieder einige in
 den sogenandte in der Leipziger Oster-Messe 1710. communicierten Christl.
 Anmerkungen beyläuffig observierte Stricturas, sowohl auch wie-
 der den von Hn. Nittmüllern heraus gegebenen Strahl der Göttl. Ge-
 sichter / und der darin aus der Kirchen-Historie angeführte Exempla,
 auch einen Namlosen Autorem freymüthige Beurtheilungen mit unver-
 werfflichen Gründen defendiret ist. Et quæ sunt fortè istiusmodi scripta
 alia, meritò istiusmodi visiones rejicientia, quarum planè nullum in S. Co-
 dice habemus promissum, imò contrarias potius præcautiones in plane
 clarissi-

PROLOGUS

clarissimo loco *Matth. XXIV. 23. 24. 25. 16.* Si quæ autem istiusmodi visiones venditantur, communiter velut illusiones diabolicæ, vel ut imaginationes, vel etiam imposturæ humanæ deprehenduntur. Cujus posterioris generis etiam erit *visio illa Harzgerodana*, si vera sunt, quæ Amicus aliquis refert, Deum nimirum, illū qui *Dn. Parisio* apparuit, fuisse impostorem aliquem, qui juxta propriam confessionem coram judicio editam Phosphoro illitus fictis comminationibus & vaticiniis prædictum Virum terrere voluit. Fictum hunc Deum carceribus jam detentum præmium suum mox adepturum esse. Magis adhuc mira fuere, quæ *Ann. 1710. Novella publica ex Italia* retulerant his verbis: Von Genua ward vom 25. Febr. geschrieben / daß unlängst in Italien 2. neue Propheten aufgestanden / welche nach Boulogne gekommen / und weilten sie einen solchen Geist haben / der von dem Ende der Welt und Buße prediget / so haben sie eine grosse Furcht verursacht / weil sie sich Apostel nennen. Sie sind von solcher Manier / daß man ihres Gleichen nie gesehen / beide sehr alt / und sehen einander so gleich als wan sie Brüder wahren / haben einerley Kleider / gehen mit blossen Füßen und Haupte / sagen: Gott sey sehr über Boulogne erzürnet / und wenn sich die Einwohner nicht bekehren / würde die Stadt in drey Monath untergehen. Der Magistrat hat schon verboten / solche Dinge zu reden / aber sie haben das Verbot verlachet / und gesaget: Sie wären Propheten von Gott gesandt; worüber man sie ins Gefängniß geworffen. Einige des Magistrats haben aus Curiositet mit ihnen gesprochen / denen sie auff Hebräisch / Griechisch und Lateinisch in allen Sprachen geantwortet. Sie sagen den Leuten / ob sie Böses oder Gutes gethan haben / sie führen ein strenges Leben / essen nichts als Brodt / und trincken Wasser. Sprechen: Sie kämen aus Damasco und Galiläa / von welchen Orthe sie expresse von Gott gesandt wahren / den unbußfertigen Sündern ihren Untergang anzudeuten; Es sey jeder 700. Jahr alt / und versichern / daß das Ende der Welt *Ann. 1719.* kommen werde. Die Jesuiten haben sie in Ketten schliessen lassen / umb sie nach Rom zu führen / worüber sie sich gefreuet / aber doch in vieler Leute Gegenwart die Ketten als einen Weber-faden zerrissen haben. Sie sagen weiter / daß der Krieg *Ann. 1711.* in der ganzen Welt werde brennen / Constantinopel und der Groß-Türcke werde *An. 1712.* zu Jesu Christo bekehret werden / und 1714. alle Nationen den rechten Glauben annehmen / 1715. werde eine verflährte Persohn auferstehen / 1716. werde Africa untergehen / 1717. werde durch die ganze Welt ein erschreckliches Erdbeben seyn / 1718. werde die Erde in grausamen Schrecken stehen / *Ann. 1719.* werde Jesus Christus

stus zum Gericht kommen. Cum autem plura haecenus de his Neo-Prophetis non audiverimus, omnesq; circumstantiæ satis arguant absurditates, & hæc eadem videtur esse fabula, ac non ita pridem de *Anti-Christo nato* sparsa fuit, de qua diximus alibi. Et recentissimè circa finem modo jam elapsi An. 1710. novus quidam surrexit Propheta, nempe Sutor aliquis, qui & jam ante aliquot annos *Frankfurti ad Mœnum* turbas quasdam dedit, cujus Prophetiæ non ita pridem typis editæ prostant sub hoc titulo: *Helle Donner-Posaune durch den Geist der Weissagung verkündigend und außblasend die instehende Gerichte Gottes über das Römische Reich und die ganze falsche und unbußfertige Christenheit/samt dem Fall Babels/und Zions Erlösung zum Zeugniß über alle Völker publiciert auff Befehl des ewigen Gottes durch seinen unwürdigen Knecht J. Maximilianus Daut. An. 1710.* Quo in scripto varias visiones & allocutiones Divinas sibi factas venditat, & potissimum quàm varia prædicit de instanti quodam bello gravissimo Svecico & Turcico, eoq; quidem omnibus impiis Christianis maximè fatali, item de conversione Turcarum omniumq; Gentium ad Christum, pariter & de Regis Galliae conversione, & quæ sunt istiusmodi alia. Præ aliis etiam p. 120. nimis audacter gloriatur: *Gott habe von Mund zu Mund mit seiner Seelen geredet.* Pariter & non ita pridem miras quasdam Prophetarum revelationes edidit *Christian. Anton. Römeling* sub rubro: *Die Zerstörung Babels von Mitternacht und Morgen nebst der darauff erfolgenden grossen Bekehrung der Juden / Türcken und Heyden/edit. An. 1710.* Utrumq; refutavit *Membrum* aliquod *Rev. Ministerii Hamburg.* in scripto, hoc ipso An. 1711. edito, sub titulo: *J. Maximilianus Daut und Hr. Christian. Ant. Römeling mit ihren für Göttl. gegebenen Weissagungen durch den Geist der Weissagung / aus dem Worte daß gewiß ist/beurtheilet.* Præ reliquis omnibus verò statim ab initio hujus seculi in hunc usq; diem *Neo-Propheta* illi ex *Montibus Cœmenis* orti, omnium fermè in sese converterunt oculos. De quibus potissimum, missis hac vice reliquis, pauca quædam in præsentì Schediasmate commentari fert animus, & juxta Regulam Spiritus S. 1. *Joh. IV. 1.* probare Spiritus: Num sint ex DEO? Quò autem ordine procedamus, quatuor formabimus Sectiones. Quarum prima sistet Historiam, secunda ponet Statum Controversiæ, tertia orthodoxam probabit Thesin, & quarta heterodoxam refutabit Antithesin. DEUS ille Luminis nobis det illuminatos mentis oculos, quibus in ipsius Lumine videamus lumen. Sanctifica nos sanctissime DEUS in tua veritate, verbum tuum est veritas. AMEN.

SECTIO I.

SISTENS

NEO-PROPHETARUM

CEMMENORUM HISTORIAM.

§. I.

Nte omnia initio de nomine Neo-Prophetarum horum agendum erit. Vocantur latinè *Cemmeni*, aut juxta alios *Cebennenses*, gallicè *cevennes*. Nonnulli scribunt per *S. Sevennes*, ut *Auètor des reflexions d'es interessées*. Quem autem refutat *Auètor de Meslange de literature Historiq. & Critiq. sur tout ce, qui regarde l'Etat extraordinaire des cevennes appelez Camisards p. m. 9.* ubi & simul auctorem libri sub titulo: *Fanaticism deriu'd* notat, quod itidem scribi velit per *S.* quasi vox sit composita ex *Sept & de veines*, quia parva hæc provincia irrigatur *septem fluviiis*. Contra verò nunc monet per *C.* potius quàm per *S.* scribi debere. Dicuntur autem sic Neo-Prophetæ hi à loco, in quo primas suas habuerunt sedes, qui sunt montes illi *Cemmeni*, de quibus & inter alios *Sam. Bochart, in Canaan l. 1. c. 42. p. m. 754.* ità: *Cemmeni montes dicuntur Straboni & Prolomæo, rectius Casari & Pomponio & Plinio & Ausonio & Lucano Gebenna vocantur, & Gebennici. Sunt & libri bonæ notæ, in quibus Cebenna scriptum, quod propius accedit ad vernaculum nomen les cevennes, & Britannicum Keven, quo vocabulo Cambrimontis*

tis dorsum appellant teste Cambdeno. Montes porrò Geben-
nici à Strabone definiuntur πᾶσις ὁρῶν πρὸς ὁρᾶς τῇ Πυρήνῃ,
dorsum montanum ad rectos angulos Pyrenæ incumbens.
 Ad quæ citatus ille *Auētor de Meslange de literature p. 10.*
 observat, literæ C. & G. in inscriptionibus antiquis sæpe
 confundi, ut *Cajus Gajus, Macistratos Magistratus, &c.*
 idem & in *Cemmenorum* voce accidisse judicat, quam-
 vis literam C. præ G. feligat. Conf. & *P. Merula Cosmo-*
graph. part. 2. l. 3. c. 4. Cemmenus autem mons juxta
Baudrand. Geograph. part. 2. l. 3. c. 4. initium versus
Ligeris fontes sumens in 30. circiter leucarum longitu-
 dinem *Ruthenos* inter *Gabalos, Helvios* atq; *Velaunos*, sive
 hodierno loquendi more *Rouverque, Gevaudan, Vivarais*
 & *Vellay* ad *Ruthenensis* provincia superioris *baut - Ro-*
verq, & *Septimania bas - Languedoc*, confinia *Lutetiam*
Lodeve usque protenditur, *Galliamq, Narbonensem* olim
 ab *Aquitania* separavit: Aliàs etiam numero plu-
 rali hic mons effertur *montes*, more apud alios quoque
 montes recepto, v. g. *Alpes & Pyrenai montes* probabi-
 liter, quod unum idemque jugum in plurima se dif-
 fundat, totidemque veluti in montes affurgat, ac pro-
 inde, qui verè unus mons est, plures esse montes vi-
 deantur. Ab hoc autem monte, & integer adjacens
 tractus suum habet nomen, & quidem si arctioribus
 circumscribatur limitibus, ille, qui à *Rhodani* ripa *Lu-*
tevam usque *Lodeve* porrectus præter *Vivariensis* Provin-
 cia partes inferiores quinque diœceses complectitur:
Mimatensem de Mende, Aletanam d' Aleix, Ucetiensem d'
Usez, Nemausensem de Nimes, eiq, finitimam Montis pessu-
lanam, Mompelier. Quarum primæ *Cemmenos superiores*
les hautes cevennes, posteriores binæ constituunt
inferi-

inferiores les basses çevennes, vide *Moreri Dictionair Historiqu. P. I. Tom. 2. fol. 103. a.* Alii autem Tractum hunc longius adhuc & ad tertiam ferè *Occitania* partem exporrigunt, comprehensis eo simul tribus provinciis minoribus, *Gabalitana*, *Vivariensi*, atque *Velaunia*. Vid. *Baudrand Geograph. Tom. 2. P. I. p. 41.* De quibus omnibus varia elegantissima adhuc habet *Celeberr. Dn. D. Christoph. Becman. in Dissert. de Justitia armor. Cebennens. in alma Viadrina Ann. 1704. hab. c. 1. n. 2. sqq.* In his ergò *Gallia* locis primas, ut diximus, sedes Neo-Prophetæ nostri habuerunt, indeque nunc *Cemmeni* aut *Cebennenses* vocantur. Ab eodem loco etiam vocantur *French Prophets*, *Propheta Francici*, quia ex *Gallia* in *Angliam* venerunt.

§. II.

Vocantur etiam aliàs *Camisardi*, *Camisards*. Unde autem rectè sic dicantur, vix constare videtur. Citatus jam auctor *de Meslange de literature p. m. 45. sq.* exhibet excerpta quædam ex literis ex *Monte pessulano* datis, in quibus variæ passim jocosæ ad explodendum hoc nomen rationes dantur: v. g. esse à *Camus*, quod juxta *Lexicon Moreri* est nomen *idoli* apud *Japonenses* & à locutione quadam *ardre le Camus* h. e. *bruler les Eglises*, *flagrare Ecclesias*, aut potius objectum illud superstitionis in Ecclesia, sive idola, ortum esse nomen *Camisards*, i. e. *Bruleurs d'idoles*, *crematores idolorum*. Alius ibidem derivavit hoc nomen *καμα & κάμα Cama* quod significat *laborem*, aut *fatigationem*, & *ις is*, quod significet *vires* & *virtutem*, addita expletiva particula *αε*, ut inde formetur, *κάμα - ις - αε Cama - is - ar* contractè *Camisard*, loquendo de homine vegeto & à labore infracto. Adhuc alia affertur derivatio, quâ auctore Rabbino

Melchisedech (ut jocosè vocatur) dicitur nomen *Camisard* Hebræum a *Cham* filio *Noë* & *Mizraim*. Aliàs autem, quemadmodum idem ille auctor jam citatus, ut & *Dn. D. Becman. l. c. n. 7.* indicant, nullum dubium est, quin per contemptum his hominibus ab hostibus ipsorum nomen hocce fuerit impositum, vel à *Camisade*, quod significat *nocturnam* & *antediluvianam* irruptionem: vel à *Chemise*, aut *Camisole*, quod significat *indusium*, seu *interulam* *Sutter-Hembd* / quia arma apprehendentes & incalescentes tales induti incedunt. Quas verò derivationes dictus auctor *Anonymus* partes Neo-Prophetarum horum agens itidem contemptim admodum exagitat. Et alia istiusmodi convitia, quibus hi populi ab hostibus suis onerantur, recenset *Dn. Becmann. l. c.* *Prophetae* autem vocantur, quia se pro Prophetis à DEO missis & immediatè inspiratis venditant, donum Prophetiæ jactitant, & futura in gratiam Ecclesiæ quoque prædicere in se suscipiunt.

§. III.

Pergimus jam ad Neo-Prophetarum horum *orum, progressum, mirasq;* passim hætenus *res gestas*. Prodiit Anno 1707. *Londini* Tractatus Gallicus sub titulo: *le Theatre Sacré des cévennes* auctore *Anonymo*, (qui autem est *Mr. Misson*) quem tractatum Eques quidam Anglicanus *Joh. Lacy* eodem anno *Londini* in Anglicanum idioma transtulit sub titulo: *A Cry from the desert*. Sic & *Anonymus* quidam (qui est *Dn. Furley*) in Belgio Epistolam quandam Anglicanam in idioma Belgicum translatum edidit, sub titulo: *Brief van N. N. aan zijn Vriend in Holland geschreven, rakende de Nieuwelincx opgestane Propheten in Engellant*, edit. *Roterod. Ann. 1708.*

Quibus

Quibus in scriptis historia Prophetarum horum uberius exponitur, de quibus & in reliquis scriptis, de quibus mox agitur. *Ortum* eorundem quod concernit, eum in jam dictis *Gallia* locis primum habuerunt. Non scrutabimur hac vice antiquiora secula, in quibus populi *Cemmeni* jam innotuerunt, laborem hunc ex professo, prolixè pariter ac eruditè jam exantlavit *Dn. D. Becmann*, l. c. integro cap. 2. in quo ex *Historia* probat, *Cebennenses* hosce Tractus jam à quinque retro seculis fuisse sedem belli Ecclesiæ militantis contra insultus sedis Romanæ, ejusque assèclarum. Quod ut demonstret ex actis mediorum seculorum IX. X. XI. XII. varia repetit, asserens, tractum illum *Cebennensem* vicinosque & universas *Alpium* protensiones ad montes usque *Pyrenæos* adeoque *Galliam Meridionalem* per *Delphinatum* *Provinciam Languedeciam*, junctâ *Sabaudia* & *Pedemontio* exporrectam constantem veluti sedem, & custodem fuisse primævæ illius simplicitatis Christianæ procul novitatibus Curia Romanæ, adeoque Orthodoxæ Ecclesiæ militantis subinde arctioribus limitibus comprehensam, quandoque & amplioribus extensam, variisque nominibus *Waldensium*, *Albigensium*, *Patarenorum*, *Petro-Brusianorum*, *Arnoldistarum* aliisve appellatam: sed ejusdem doctrinæ semper tenacem. Unde & ipsis mox bella mota ac persecutiones à Curia Romanâ. Jam equidem non negandum, veteres *Waldenses* & doctrinæ & morum puritate optimam sibi in Ecclesia conciliaffe famam, de quibus & ex Nostratibus in peculiaribus Disputationibus egerunt *B. Dn. D. Dannhauer* & *B. Dn. D. Agid. Strauch*, conf. & *B. M. Jac. Thomasi* scriptum à Filio *Christiano*

Stiano in Histor. Sapient. & Stultit. Tom. 1. p. m. 44. sqq. edito. Quare & ut testes veritatis passim à *Flacio in Catal. Test. Verit. & à Gerhardo in Confess. Cathol.* allegari solent. At verò veterum horum Majorum suorum doctrinam hodierni illi *Cemmeni* puram procul dubio non servarunt, cum aliàs in tam crassissimum Enthusiasmum prolapsi non fuissent, utpote de cujus ortu & progressu, recentiore nostram ætatem quod potissimum spectat, nunc sumus solliciti. In elapso jam seculo varia enthousiasmi hujus dedere specimina; præsertim autem sub initium hujus præsentis seculi nostri hi *Neo-Propheta Cemmeni* in jam dictis Galliæ locis surrexerunt, magnasque turbas dare cœperunt. Quippe homines utriusque sexus, & cujuscunque ætatis conventus suos nocturnos in sylvis & specubus ex metu persecutorum habuerunt, & planè singulares in iisdem passi fuere ecstases, insolitosque corporis tremores: In ecstasibus dicuntur locuti purissimo idiomate gallico, quod aliàs extra ecstases non calluerunt. Si qui præsentem fuere, eos magna cum parrhesia ad pœnitentiam vitæque sanctimoniam adhortati fuere, idololatriam reliqvasque abominationes ac superstitiones Pontificiorum gravissimè increparunt, peccatoribus quibuscunque impœnitentibus iram DEI comminati; contra verò piis bona quævis polliciti fuerunt. Ecstasibus autem hisce invalescentibus *Rex Gallie* acerbissimè in *Neo-Prophetas* hosce animadverti iussit, quippe multi miserrimè trucidati, alii autem in carceres conjecti. Cum autem istiusmodi fatis obnoxios sese fenserint, arma contra Regem suum capeffi-

capeffiverunt, & quidem, ut venditarunt, juffu Spiritus, à quo agitati. Quo in bello etiam omnia negotia fua juxta prætenfas inspirationes fuas expedire ftuduerunt, nullo milite excubias agente, hofte licet vicino, quia DEUM excubias agere perfuafos fe effe dixerunt. Quo de bello Cemmeni hi etiam *Manifestum* aliquod publicè ediderunt, in quo de Gallorum tyrannide, variisq; fibi illatis injuriis turbato religionis exercitio, ac perfecutionibus conqueruntur, graviffimis paffim invectivis ufi, de quò vide *Die Unfchuldigen Nachrichten Ann. 1703. p. 224 fq.* Ceterum mira paffim funt, quæ in jam citatis fcriptis de iisdem leguntur, ex quibus Excerpta quoque quædam communicant *Acta Erud. Lipfienf. Ann. 1708. p. 137 fqq* & celeberrimi *Dnn. Auctores derer Unfchuldigen Nachrichten Anno 1707. p. 340. 634. 771. & 845.* item *Ann. 1708. p. 128.* Verbi gratia aliquis nomine *Clary*, cum in inspiratione dixiffet, duos adeffe exploratores, & hi tandem rem confefsi à patruo *Johannis Cavalier* (cui idem nomen) veniam pèterent, nonnulli fimulatum hoc miraculum affirmarunt. Ille igitur eos increpans, flammam excitari juffit, ac per horæ quadrantem mediis in flammis incolumis perftitiffe dicitur, donec extinguerentur, ne ullo quidem crine læfo, præfentibus fpectatoribus 600. militibus, totidemque hominibus aliis utriusque fexus ex vicinis locis concurrentibus. Cùm *Anno 1705. menf. Octobr.* duo inspirati ad rotam & rogum damnati fuiffent, & brachiis ac cruribus fractis rogo imponerentur, è mediis flammis descendiffe de rogo, mox autem à furente milite in ignem repulfi inter celebrationes nominis Divini animam efflaffe dicuntur. Præfectus aliquis

liquis nomine *Cavalier*, cujus jam mentio facta, fertur à Spiritu mandatum accepisse, ut Sacram administraret Coenam, & simul donum hoc habuisse, ut in ecstaticâ suâ agitatione indignos potuerit dignoscere, quos & abegerit. *Elia Marionis* frater ad præsentes Scepticos convincendos, Spiritus jussu ventrem cultro ingenti percussisse dicitur, ne minima quidem vulneratione facta. Et in ipso bello à Spiritu ita confortatos sese fuisse asseruerunt, ut nec gladii nec tormenta hostium nocere quicquam potuerint, imò & secreta hostium consilia ac strategemata ipsis fuisse à Spiritu patefacta. Infantes etiam ac pueri dicuntur inter ipsos vaticinati. Sic namque *Jo. Vernet* testatur Anno 1702. mens. Majo Monte pessulano infantem 13. aut 14. circiter menses natum & linteis adhuc involutum in præsentia 20. minimum hominum durante ecstasi voce distinctâ ac per omne conclave perceptibili mirabilia DEI annunciasse, atque ad pietatem sinceram summo cum stupore fuisse exhortatum. *Alius* infantem sex mensium ad ubera matris vaticinantem & prædicantem audivit. *Flotardus* inspiratorum minimum 8000. numeravit, & Anno 1703. Ducem Rolland cum integro ferè ejusdem exercitu in inspiratione vidit. Et quæ sunt istiusmodi quamplurima mirabilia, quæ hac vice tacemus. Post multas sanguineas executiones demum Anno 1703. Galli quamplurimos *Cemmenorum* horum partim per proditores, partim alia fraude captivos duxerunt, eosque in *Hispaniam* militibus intermixtis ablegarunt, reliquis autem amnestiam aliquam obtulerunt, bonisque verò Anno 1704. & 1705. ex regno suo expellere studuerunt.

§. IV.

Atque ita jam profugi Neo-Prophetæ hi ex Gallia pervenerunt in *Angliam*, imprimis autem *Londini Anno 1706.* sedes suas collocare conati fuerunt, magnasq; omnino ab eo tempore & ibi dedere turbas. Inter primos potissimum ibidem hi tres fuerunt: *Mr. Marion, Mr. Fage, & Mr. Cavalier.* Hi, aliiq; nunc & hic *Londini* eadem illa mira sua, quæ in Gallia egerant, continuaverunt, in ecstasi prolapsi mira corporis totius concussione membrorumque omnium agitatione facta non modo præsentibus ad poenitentiam, veramq; pietatem adhortati fuere; Verum & ad morem Prophetarum ceu inspirati futura contingentia prædicere tentarunt; v. g. *instare finem mundi, Babel brevi tempore destructum, Ecclesiam vero restauratum iri, nimirum post tres annos per universum orbem magnum illum annum Jubilæum coepturum esse, impios per famem, pestem, terræ motus, tonitrua, ignem de cælo, aliq; severissima Dei judicia perituros esse, Regem etiam Gallie ad agnitionem deductum res suas auditurum esse, omnesq; suos hostes Anno 1706. coram se in genua procubituros esse dixerunt, proptereaq; Anno 1708. magna futura esse & Angliæ, speciatim quoq; Londino varia imminencia fata prædixerunt, & quæ fuere his similia.* Initio in Anglia parum æstimati fuerunt, mox autem plures nacti sunt asseclas, præsertim cum doctissimus *Nicol. Facio* eorum partes agere, visionesq; eorum pro angelicis & divinis habere cœpit, quem in finem etiam Marionis prophetias edidit: Pariter & Vir quidam magni nominis apud Anglos, nempe Nobilis aliquis, cui nomen *John. Lacy* Neo-Prophetis hisce accessit, quippe Ecstatorum horum statum cum curâ examinans, tandem &

sibi donum prophetandi concessum esse variis editis speciminibus testari voluit. Ipse multum obtestatur, nunquam se talem statum exoptasse, sed Deum potius rogasse, ne tale quid adversus se decerneret, nunc tamen statum huncce exoptatissimum sibi esse profitetur, animam enim in ecstasi gaudio ineffabili perfundi, & constanter ad Deum erigi. In ecstasi græcè & latinè loquitur, extra ecstasin autem his linguis nihil vel loqui vel scribere posse præ se fert, quamvis tamen certum, in juventute suâ rudimenta harum linguarum in scholis didicisse *Lacynum*. Neque etiam Melancholicus quidam dicitur esse, quamvis tamen & hoc certum, quemadmodum Amicus quidam optimus ex Anglia redux refert, antequam Neo-Prophetis hîc se se associaverit, vehementi quodam & diuturno morbo, quo etiam mente motus fuit, laborasse eum. Expectare adhuc dicitur summa cum fiducia donum illud sanandi ægrotos à DEO sibi promissum. Mox & alius quidam Nobilis Anglus magni itidem nominis *Richard Bulkely* partes Prophetarum horum agere cœpit, imò & plures alii iisdem accessere, magnasq; sic in Anglia dederunt turbas, ut & plebs ad seditionem adversus ipsos fuerit excitata, quare etiam res eorum à *Judicio Regio Londini Ann; 1707. dijudicatæ & d. 9. Decembr. Facio, Daude & Marion* ceu impostores numellis constricti fuere. Sic & à Consistorio Ecclesiæ Gallicanæ *Londini d. 25. Febr. & 7. Mart. Ann. 1707.* examinati sunt, imprimis etiam testes, ad quos in *Theatro illo Sacro Cemmenorum* passim provocatur, auditi, & quia quamplurima venditata falsa deprehensa fuerunt, de quibus infra plura, Neo-Prophetæ hi excommunicati

municati sunt. His tamen non obstantibus in cœpto suo perstiterunt, & quemadmodum Amicus quidam ex Anglia referebat, certas Prophetarum Scholas, ut Prophetæ olim in V. T. habuerunt, in urbe ac in pagis erexerunt, magnumque discipulorum numerum attraxerunt, qui omnes itidem in ecstases incidunt, interiores adstantium cogitationes manifestare, prophetare, mira; quamplurima edere feruntur. Horum ex numero esse dicuntur homines omnium sectarum, & Sociniani (inter quos & *Emes Doctor* aliquis *Medicina* fuit) qui S.S. Trinitatem credere incipiunt, imò & ipsi Athei ac Deistæ, qui pristinum pessimæ vitæ genus planè immutent. Ceterum dicuntur hi Neo-Prophetæ homines maximè pii, verbi divini æstimatores, & omnes ac singulos ad veram pœnitentiam adhortantes. Quo etiam factum, ut hi homines vel omnium mira hæc audientium in se converterint oculos.

§. V.

Integram quandam fidei confessionem Neo-Prophetarum horum per omnes articulos deductam videre nondum nobis licuit, nisi quod habetur in *dem Brief ven N.N. aan zün Vriend in Holland geschreven*, ubi p. 27. sq. quædam habentur de doctrina Neo-Prophetarum horum, & quidem sequentia: Ipsos Neo-Prophetas asserere, se non asserre doctrinam aliquam novam; Agnoscere se Scripturam S. pro regulâ fidei, agnoscere se itidem unum illum verum Deum, Patrem, Filium & Spiritum S. Agnoscere se Jesum Christum æternum Dei Filium, seq. eum habere pro unico illo Salvatore, ob ejus meritum quoq. unicè sperare se remissionem peccatorum suorum, seq. per eum unicè justificari

justificari ex gratia credunt, & non ex operibus, aut ulla propria sanctitate propriamque justitia. Verum & hoc confiteri eos, omnem carnem corrupisse viam suam, omnes sectas & Ecclesias ita defecisse à verò Christiano statu, ut Anti-Christus una cum dominatu ac gubernatione sua ubivis in libero Dei populo irrepserit, Deum venire cum suis judiciis, finem ut faciat omnis carnis, annihilaret Anti-Christum, eosque qui ipsi adherent, ac impios omnes deleat in terrâ. Christum esse ante fores, ad regnum suum in Spiritu in hoc mundo erigendum, eumque omnes spurios ex Ecclesia sua ejecturum esse, omnemque idololatriam & superstitionem abrogaturum, Ecclesiam ejus non amplius esse regendam ab hominibus, eorumque consiliis, novam Ecclesiam esse erigendam, novosque ejus ministros esse constituendos. Quo de regno Christi & peculiarem ediderunt Catechismum hi Neo-Prophetæ, in quo illud ita describunt, quemadmodum Chiliastæ reliqui omnes describere communiter illud solent.

§. VI.

Diversa autem passim in Anglia de iisdem lata sunt judicia. Nonnulli, ut jam percepimus, omnia pro divinis habuerunt. Contra verò alii nequaquam divini quid hic agnoscere voluerunt. Sunt, qui dicunt, quod *Fatio* totius hujus negotii auctor sit, ut eo ipso Cabbalisticam Theologiam, in qua diu se exercuerat, introduceret. Alii pro imposturis omnia fermè habuerunt, quibus & Jesuitarum fraudes simul fuerint immixtæ. Alii mira hæc omnia Diabolica esse judicarunt. Adhuc alii causis naturalibus v.g. melancholiæ aut morbo cuidam epileptico & convulsivo hæc adscripserunt. Hinc nunc etiam varia passim scripta publice fuere edita tam à Fautoribus Prophetarum

rum, quam ab iis, qui novitatibus & turbis hisce sese opposuerunt. Quæ breviter hic recenserebimus, quot quidem ad manus nostras hætenus pervenerunt.

§. VII.

A partibus Neo-Prophetarum stant scripta quædam jam à nobis citata, v. g. (1) *Theatrum illud Sacrum Cemmenorum*, s. à *Cry from the desert*, i. e. clamor ex deserto, in quo varia contenta ac res gestæ Neo-Prophetarum horum recensentur: Quale scriptum & (2.) est epistola illa ad amicum à Dn. Furley in sermonem belgicum versa, & (3) tractatus ille Gallicus: *Meslange de literature Historique & Critique sur tout ce qui regarde l'Etat extraordinaire des Cevennois appelez Camisards*, i. e. mixtio seu *Miscellanea literatura Historica & Critica de omnibus iis, quæ concernunt statum extraordinarium Cemmenorum appellatorum Camisards*. Præterea & adhuc sequentia scripta prostant; nempe (4) *Elie Marionis Prophetia & admonitiones*, prodierunt sub titulo: *Avertissemens Prophetiques d'Elie Marion l'un des Chefs des Protestans, qui avoient pris les armes dans les Cevennes Londini Ann. 1707*, præmittuntur juramenta Joannis Daude, N. Facii & Cha. Portales, qui contestantur, omnia revera sic contigisse. (5) Istiusmodi prophetias suas quoque edidit Johannes Lacy sub titulo: *The prophetic Warnings of John Lacy Esq. pronounced under the operation of the spirit*, i. e. admonitiones Propheticae Johannis Lacy Equitis pronuntiate sub operatione Spiritus, Londin. Ann. 1707 impressæ, & constantes tribus partibus (6) Idem Lacy adhuc edidit: *a Relation of the Dealings of God to his unworthy servant John Lacy since the Time of his Believing and Professing him self inspir'd*, i. e. *Relatio eorum, quæ Deus egit cum indigno*

suo servo Joh. Lacy ab eo tempore, quo credidit & professus
 est se inspiratum esse, Londini Ann. 1708. impress. Quod
 scriptum Anglicanum in sermonem Belgicum transtulit
 Anonymus quidam (qui est Furley) & Roterod. Ann. 1708.
 edidit (7) Variorum utriusq; sexus hominū prophetiæ,
 nominatim Mariae Aspinal, Mariae Beer, Thomæ Dutton, Thomæ
 Emes, Johannis Glover, Annæ Good, Elisabethæ Grey, Ma-
 ria Keemer, Annæ & Mariae Kings, Johannis Lacy, Johan-
 nis Moor, Johannis Moulst, Johannis Potter, Mariae Tur-
 ner, & Annæ Watts, editæ sunt Londin. Ann. 1708. sub ti-
 tulo: *A Collection of Prophetical VVarnings of the Eternal*
Spirit, i. e. Collectio Prophetiarum admonitionum æterni Spi-
ritus. (8) Et Catechismum aliquem ediderunt Neo-Pro-
 phetæ præsertim de regno Christi sub titulo: *The Pro-*
phet's Catechism of the Kingdom of our Lord Jesus Christ,
 edit. Londin. i. e. *Catechismus Prophetarum de regno Regis*
nostri Jesu Christi. Quo in Catechismo nonnisi Chili-
 astarum doctrina de millenario illo fuit de novo pro-
 posita. (9) Prostat & scriptum sub titulo: *The New Pro-*
phets VVarnings &c. prov'd to be divine by several convin-
cing arguments in a Letter to a Friend, i. e. Neo-Proph-
etarum admonitiones &c. probata ut divina diversis convin-
centibus Argumentis, in epistola quadam ad amicum Londin.
 Ann. 1708. (10.) Eodem Anno 1708. Londini etiam prodiit
An impartial account of the Prophets in a letter to a Friend,
 i. e. *partibus non favens judicium de Prophetis in epistola ad*
Amicum. Et hoc scriptum ex Anglicano idiomate in
 Belgicum transtulit Anonymus quidam (qui est Furley)
 sub titulo: *De Propheten in Engeland na de Raad onses*
Heeren geoordeelt aan here Vrugten, in een Brief geschreven
aan een Friend. (11) *le Nouvell Hosanna des petits Enfans*
 i. e.

i. e. *novum Hosanna parvulorum infantum*. Quæ plagulæ scriptæ sunt occasione *puerorum Silegorum orantium*. (12) Et Richard Bulkeley partes Neo-Prophetarum egit in scripto sub titulo: *An Answer to several treatises London. 1708* i. e. *responsio ad diversos tractatus*, qui nimirum hactenus contra Neo Prophetas prodierant.

§. VIII.

Scripta autem contra Neo-Prophetas hosce edita sunt sequentia: (1.) *Philipp. Mejnara* edidit *quatuor sermones London. Ann. 1708.* sub titulo: *les faux Prophetes convaincus sur Matth. VII 15. 16.* i. e. *falsi Prophetæ convicti*. (2) *Claude Groteste de la Mothe* itidem *quatuor sermones* edidit sub titulo: *Caractere des nouvelles Prophecies* i. e. *Character novellarum Prophetiarum a la Savoye Anno 1708.* (3) *Marck Vernous* edidit *a Preservative against the false Prophets of the times*, i. e. *antidotum adversus falsos Prophetas hujus temporis London. Ann. 1708.* impress. qui auctor speciatim etiam miraculum illud *Clary* per ignem factum examinat. (4.) *Francis Hutchinson* scripsit *a Short View of the pretended Spirit of Prophecy London. 1708* i. e. *brevis conspectus prætensi Spiritus prophetiæ*. In quo scripto & doctrina & mira illa Neo-Prophetarum horum examinantur & rejiciuntur. (5.) *Edmund Calamy* edidit *Londoni 1708.* duos sermones sub titulo: *a Caveat against new Prophets* i. e. *cautio adversus Neo-Prophetas*. Cui autem ex Fautoribus Neo-Prophetarum *Sir Richard Bulkeley* opposuit epistolam quandam ad amicum sub titulo: *Remarks on the Caveat against new Prophets. Note ad cautionem adversus Neo-Prophetas Lond 1708.* (6) *Edmund Chishull* publicavit sermonem aliquem sub titulo: *The great Danger and Mistake of all new uninspir'd Prophecies relating to the*

the End of the VVorld. London. 1707. Magnum periculum & error omnium novarum earumq; non inspiratarum Prophetiarum quæ agunt de fine mundi. (7) *Ofspring Blackall Londini Ann. 1707. evulgavit sermonem hujus tituli: The VVay of trying Prophets: Via probandi Prophetas. Quâ occasione & in gratiam Prophetarum prodiit scriptum sub eodem titulo: The VVay of trying Prophets. Quo in scripto auctor argumentis quibusdam probare conatur, Prophetas hocce esse divinitus inspiratos, editum est Londin. Ann. 1707. Idem scriptum una cum additamentis, & notis ad ea quæ Dn. Blackall in sermone suo de diabolorum notitia, de futuris contingentibus, eorumq; naturali Philosophia proposuerat, denuo edidit auctor aliquis sub nomine G. Philadelphi Lond. Ann. 1708. sub titulo: The right VVay of trying Prophets Recta via probandi Prophetas.* (8) *Josiah VVoodward scripsit Remarks on the modern Prophets London. 1708. notas in modernos Prophetas. Huic opposuit Johannes Lacy epistolam quandam sub titulo: Mr: Lacy letter to the Reverend Dr. Josiah VVoodward concerning his remarks on the modern prophets London 1708. i.e. Domini Lacy epistola ad Reverendum D. Josiam VVoodward concernens notas ejus in modernos Prophetas. Respondit autem eidem Dn. VVoodward in scripto sub titulo: An answer to the letter of John Lacy London 1708. Responsio ad literas Johannis Lacy* (9) *Anonymus quidam edidit Examen du Theatre Sacré des Cevennes: Examen theatri Sacri Cemmenorum, seu Clamoris e deserto. Quo in libello varia illa Neo-Prophetarum portenta examinantur, & ex actis publicis quamplurima falsitatis arguuntur. Prodiit Londin Ann. 1708. (10) Anonymus scripsit Clavem Propheticam, or a key to the Prophecies of Mons. Marion sive* *Clav.*

*Clavem ad Prophetias Marionis 2. partes London. 1707. Quo in scripto Marionis Prophetiae examinantur ac rejiciuntur. (11) Anonymus denuo edidit Reflexions des interessees sur certains pretendus inspirez i. e. reflexiones ingenuas super certos praten-
 sos inspiratos 2. partes London. A. 1707. Auctoris nomen latere voluit sub literis J. G. quem nonnulli putant esse Dn. Gra-
 verol. Sic & sequentia scripta adhuc ab Anonymis sunt edita. (12) *An Account of the French Prophets, and their pretended inspirations in thre letters sent to John Lacy London 1708. Judicium de Prophetis Gallicanis eorumq; prætensa inspiratione in tribus litteris missis ad Johan Lacyum.*
 (13) *An Account of the lives and Behaviour of the treh French Prophets and of the proceedings of the Consistorij of the Savoy: Judicium de vita ac moribus trium Gallicanorum Prophe-
 tarum & de processu Consistorii Sabaudici (Savoy est locus in urbe Londinensi, in qvo ædificia sacra sita sunt) Quod scriptum est directum contra Clamorem illum è deserto (14) Enthusiastick impostors, no divineley inspird Prophets: i. e. Quod Enthusiastici impostores non sint divinitus inspirati Pro-
 pheta. London 1707. Scriptum hoc est historica quædam relatio ortus & progressus horum Neo-Prophetarum, in quâ omnes eorundem agitationes, ecstases, inspirationes, Propheticae admonitiones, & prætensa miracula probantur esse falsa. (15) *The Honest Quaker or the forgeries and impostures of the pretended Prophets London. 1707. i. e. Honestus Quakerus, sive sycophantia & impostura prætensorum Francicorum Prophetarum. Et epistola quædam Quakeri alicujus scripta ad amicum suum (16) Lettre d'un particulier a Monsieur Misson touchant les miracles Bur-
 lesques Lond. ann. 1707. Litteræ hominis privati ad Dn. Misson datæ, concernentes miracula faceta. Sunt 5. litteræ, in quibus variæ imposturæ his Neo-Prophetis imputantur.***

(17) *An Appeal from the Prophets to their Prophecies* London 1708 i. e. *Appellatio à Prophetis ad eorum Prophetias*. Quod scriptum prophetias Neo-Prophetarum variarum falsitatum arguit. (18) *The Devil of Delphos or the Prophets of Baal* Lond. 1708. i. e. *Diabolus Delphicus s. Prophetæ Baalis*. Quo in scripto varii falsi Prophetæ recensentur, facta compellatione ad Neo-Prophetas Anglicanos. (19) *A dissuasive against Enthusiasm* London. 1708. i. e. *Dissuasio sive dehortatio ab Enthusiasmo*. Quo in scripto prætensiones modernorum Prophetarum de divina inspiratione ac miraculis examinantur, ac confutantur. (20.) *Observations upon Elias Marion and his Book of VVarnings*. London. ann. 1707. *Observationes super Eliam Marion, ejusq. librum admonitionum*. Scriptum hoc probare nititur, Eliam hunc esse falsum Prophetam, & personam periculosam. (21) *A reply to the main argument in a paper entituled; an impartial Account of the Prophets*, London. 1708. i. e. *Replicatio ad palmarium argumentum chartæ, cujus titulus partibus non favens judicium &c.* est refutatio scripti, cujus jam supra mentionem fecimus. (22) *Reflexions on Sir Richard Bulkeley's Answer to several Treatises*. London. 1708. i. e. *Reflexiones ad Dn. Rich. Bulkeley's responsionem ad diversos tractatus*. Est refutatio scripti illius, quod itidem jam supra citavimus. (23) *The Copy of a letter to Mr. F. M.* London. 1708. i. e. *Copia Epistolæ ad Dn. F. M.* Auctor hujus epistolæ latere voluit sub literis J. W. (24) *The Shortest Way With the French Prophets*. *Brevissima via cum Francicis Prophetis*. London. 1708. Est brevis quædam epistola ad Mercatorem aliquem Londinensem, in quâ agitur de ortu, progressu & totali suppressione horum seductorum in oppido *Birmingham* in *Warwickshire*. Et quæ sunt istius modi scripta alia.

§. IX.

Ex his ergo videre est, quisnam Neo-Propheta-
rum horum ortus fuerit & progressus. Adhuc in An-
glia dicuntur degere, quamvis publice non amplius,
ut haëtenus, res suas agant. Sic namque Anno 1707.
d. 12. Decembr: Londini moriebatur jam supra citatus ille
Doëtor Medicinæ Emes, qui & subsequ. die 25. Decembr. se-
pulturæ tradebatur. De hoc defuncto nunc variæ va-
riorum Prophetarum dabantur Prophetiæ, quod nimi-
rum insecuturo anno 1708. d. 25. Maji sive 5. Junii styli vet. per
Johannem Lacy in hanc vitam revocandus esset, per
quem sic à mortuis resuscitatum mirabilia magna edi-
turus esset DEUS. Et hæc vaticinia sunt impressa, ac
prodierunt anglicè sub titulo: *Predictions concerning
the Raising the Dead Body of Mr. Thomas Emes commonly call'd
Doëtor Emes.* Et hoc scriptum ex Anglico idiomate in
belgicum transtulit Dn. Fourley & Roterodami anno 1708.
publicavit sub titulo: *Voorzeggingen rakende het opwekken
van het dode Leichaam van Doëtor Emes.* Quæ verò vati-
cinia non fuere impleta, & quidem quemadmodum A-
micus quidam ex Anglia redux nobis retulit, Johannes
Lacy ab Amico quodam fuit monitus, ut in re tam ar-
dua, quæ & magnæ seditioni ansam dare posset, cautè
ageret, præprimis, cum ab aliis saltem hoc prædictum
fuerit; ipse verò à DEO plane nullo testimonio esset
edoctus, quod negotium hocce suscipere in se deberet,
reliquis enim Prophetis id prædicentibus, ipse Lacy pla-
nè nullam obtestationem hac de re habuerat. Quod
monitum amici etiam arripuit Lacy, idemq; illud in
Prophetarum congregatione proposuit, ad quam pro-
positionem omnes Prophetæ fuere perculsi, maximèq;

dubii facti. Hinc etiam factum, ut dicto die 25. *Maji*, vel 5. *Junii*, licet infinitus ferme Spectatorum numerus in loco sepulchri *D. Emes* adfuerit; hi Neo-Prophe-
tæ tamen penitus quieverint, & planè depressi fuerint animi. A quò tempore, imprimis cum & alia vaticinia eventu suo fuerint destituta, dicuntur quasi erubuisse, ut non amplius publicos suos celebraverint conventus in Anglia, & quemadmodum *Novellæ publicæ anni* 1710. referebant, potissimum nunc in *Scotiam* abierunt, & ibi Ecclesiam turbant. Præterea etiam in diversas jam dicuntur scissi partes

§. X.

Jam equidem omnia examinare instituti præsentis rationon permittit, cum aliàs vel integrum scribendum foret Volumen : sed hâc vice vel unicum saltem *Johannem Lacyum* selegimus, Virum aliàs magni apud Anglos nominis, qui facile unus ex primariis est, qui Neo-Prophetarum horum causam egit, & imprimis nervum totius hujus Controversiæ exhibuit in *Præfatione* libro supra recensito : à *Cry from the desert* præmissa. Quâ Theologice examinata facile & de reliquis omnibus judicari poterit.

SECTIO II.

PONENS

STATUM CONTRO-
VERSIAE.

§. I.

Quo pateat eò melius, quid in controversiam veniat? ante omnia prius sententia *Johannis Lacy*

Lacy, cum quo hac vice potissimum agere fert animus, exponenda erit. Judicium nimirum ejus de his Neo-Prophetis consistit in sequentibus: Initio *l. c.* repetit doctrinam illam de regno Christi in hoc mundo restaurando, de quo prædictum esse putat *Jeſ. LXVI. 22.* *2. Petr. III. 13. ſq. Apoc. XXI. 1. ſq.* id quod fieri debere, antequam genus humanum in hoc mundo deficiat, asserit. Tempus quidem, annumq; quod concernit, in eo non convenire auctores, docet. Provocat autem ad auctorem tractatus, cui prædictam præfationem suam præmisit *Lacy*, qui se convictum esse testatur, à tempore Christi tam universalem mutationem regnorum, politicorumq; Statuum non accidisse, quam in hoc modo jam elapsorum 20. annorum spatio, unde certissime credit, Divinam providentiam adhuc majus quid intendere, quam tantum Principum Europæ conciliationem, ac pacem, quam hodierna magna illa Confœderatio pro scopo habeat. Expectandum ergo mox esse statum Ecclesiæ multò splendidiorum, quam unquam fuit, ita, ut ad Ecclesiam vocentur omnes Judæi, omnesq; Gentiles convertantur, Anti-Christus totaliter pereat, & universalis quædam reperiatur sanctitas. Deinde jam ulterius docet, Regnum hocce non per humanam sapientiam, studiaq; hominum promoveri posse, divinâ & immediatâ quâdam revelatione hic opus esse vi Prophetiæ Joelis, quæ diebus Pentecostes nondum plenè sit impleta, sed quæ illustrius adhuc implenda sit. Deniq; & nunc ad Neo-Prophetas nostros devenit, asserens, *Anglos* persvasissimos esse, doctrinam veritatemq; Christi post magnam illam Ecclesiæ Gallicanæ apostasiam in montibus Pedemontii Delphinatus & Linguedocia

guedociae sedem suam occupasse, ut olim arca Noë super montes Ararat. Ad hujus doctrinae & veritatis Professores nunc etiam *Neo-Prophetas* hosce refert. Quos veros Prophetas esse 12. argumentis infra examinandis, probare conatur.

§. II.

Tria ergo potissimum forent, de quibus disquirendum: (1) Num adhuc splendidius aliquod regnum Christi in hoc mundo ante finem ejusdem expectandum? (2) An propterea immediata quaedam revelatio quoque speranda? Et (3) Num Neo-Prophetae illi, de quibus in præcedenti Sectione diximus, tales immediate inspirati, adeoque veri nominis Prophetæ sint, homines ad hoc instans regnum Christi præparaturi. De duobus prioribus momentis imprimis & recentiori hac ætate ad nauseam fermè usque jam disputatum fuit, atque propterea eò breviores hic erimus, provocaturi ad solidissima illa scripta, quæ à Nostratibus in his Controversiis fuere edita.

§. III.

Quoad *primum momentum* prænotamus (1.) non esse sermonem de regno Christi *potentia* vel *gratia* ad finem usque mundi continuando. Utpote quod lubenter concedimus. Nec (2.) sermonem esse de *regno Christi glorie* una cum fine mundi futuro. Et hoc facile admittimus; Sed potissimum (3.) sermonem esse de *novo* quodam *regno Christi*: seu nova quodam Ecclesia, (quemadmodum etiam loquuntur Neo-Prophetae) eaque splendidiore illa, quæ hætenus in mundo fuit, & prouti *Dn. Lacy* eam descripsit. *Neo-Propheta* autem in *Catechismo* suo: *The Prophets Catechism of the Kingdom of*

our Lord Jesus Christ in respons. ad quest: Quid intelligitur per regnum Christi? Id ita exponunt: Regnum Jesu Christi est gloriosa & visibilis apparitio Christi ipsius cum omnibus sanctis, qui in ipso mortui sunt, quosq; secum vult ducere, qui manere debent cum illo in novo cælo, ut promisit, in regione aëris superioris, & ante plenam gloriam regni debet esse generatio sanctorum in nova terra hic infra, ubi sunt reliqui vivi, utraq; pars preservata à communi igne perditionis hominum impiorum. Durare hoc regnum ex hypothesi eorum debet per 1000. annos. Utpote quod uno verbo est Regnum illud Chiliaisticum, quod Neo-Prophe-tæ hi in toto hoc suo Catechismo eò prolixius adhuc describunt eodem fermè modo, ac reliqui etiam Chilia-stæ solent. Et Elias Marion dans Avertissemens Prophetiques p. m. 20. sq. eodem modo Regnum hocce Christi depingit.

§. IV.

Secundum momentum quod concernit, prænotamus (1) non esse sermonem de revelatione mediata, & ordinaria, quæ fit per verbum; sed de immediata & extraordinaria, quæ fit sine verbo. (2) Non esse sermonem de immediata revelatione in Ecclesia N. T. plantandâ, sed jam plantatâ, & quidem potissimum in ultimis ejusdem temporibus. (3) Sermonem esse de immediatis revelationibus, non tam quoad fata quædam externa Ecclesie & Reip. specialesq; quosdam futuros eventus: quam quoad dogmata seu res fidei & morum, explicationemq; Scripturæ Sacræ. Quamvis & circa illa debita cautione opus. Vid. B. Pfeiffer. in Anti-Enthusiasm. p. 35. sqq. (4) Non esse sermonem de singularibus quibusdam fidelium motibus, & recreationibus Spiritus, qui ipsis videntur extra-

extraordinarii, ac immediati, quosq; alii Sancti non æq; sentiunt; qui tamen *revera* immediati non sunt, sed utiq; ex verbo orti. Vid. B. *Vinckler* im *Schriftmäßigen wohlgemeinten Bedenken über das Sendschreiben an einige Theologos* §. 10. p. 22. *sq.* sed de *immediatis & extraordinariis revelationibus* *revera* talibus. (5) Non esse sermonem de *stricturis & scintillis* quibusdam *luminis Prophetici*, de quibus vid. *Magnif. Dn. D. FECHTII*, in *Christo Patris nostri summo opere colendi Praelect. Publ. de Controv. recentior. MSt. c. 3. §. 16. & 23.* sed de *pleno doni Prophetici lumine* in ultimis mundi temporibus excitando; (6) Non esse sermonem de *potentia*, sed de *voluntate DEI*, eaq; revelata. Ceterum plura quoad statum *Controversiæ* hic adhuc habent *Minister. Tripol.* in der abge-
nöthigten Lehr- und Schusschrift wieder den *Guttman-
nischen Offenbarungs-Patron* part. 1. p. 232. *sqq.* & 344. B. *Stolterfoth* in der *Wiederhohlung* p. 18. 32. B. *Avus no-
ster Lic. Balthas. Rhaw* in *Præf. von den Neuen Propheten*
præmissa Concionibus in Daniel. B. *Pfeiffer l.c. tot. cap. I.* B. *Vinckler. l. c.* quæ & hoc loco repeti poterunt.

§. V.

Denique *tertium Caput* quod attinet, prænotamus, (1) potissimum nos hac vice saltem esse sollicitos, ut in-
quiramus: Utrum hi vulgo sic dicti Neo-Prophetæ
Anglicani *veri nominis, & à DEO immediate inspirati Pro-
pheta* dici queant, qui adeo *principium aliquod* habeant super-
naturale? Hoc autem negato (2) non *prolixè & apodi-
cticè* in genuinum illud *ecstasium* harum principium,
utrum nimirum *naturale*, an *præternaturale*? utrum *ve-
rum*. an *fictitium* quoddam sit in omnibus? inquisitu-
ros esse & asserturos. Suspendi enim hic *judicium* pote-
rit,

rit, modo id unicum, quod potissimum intendimus, evictum dederimus, *mira hacce non esse à DEO, nec pro Divinis veriq; nominis Prophetis hos homines agnoscere nos debere.*

SECTIO III. ORTHODOXAM THESIN PONENS ET PROBANS.

§. I.

His jam prænotatis dicimus (I.) *Præter regnum illud Christi præsens potentia gratiaq; ac futurum gloria novum aliquod, in quo omnes Judæi convertendi, omnes Gentiles advocandi, deletis omnibus impiis, & Christus gloriose in hoc mundo sit appariturus, non expectamus.* Prob. (1) à silentio Scripturae S. quæ nullibi istiusmodi aliquod regnum futurum præter regnum gloriae post hanc vitam & post hunc mundum promisit. Imo contrarium potius ex eadem est ad oculum, quemadmodum ex subsequenteribus ulterius patebit. (2) Quia juxta Scripturam cum adventu illo Christi, quem adhuc expectamus, immediatè connexum est *judicium extremum finisq; mundi* *Matth. XXV. 31. 46. 1. Thess. IV. 16. sqq. 2. Thess. 1. 7. 8. 9. 2. Petr. III. 10. &c.* Non ergò adhuc in hoc mundo ante interitum hujus generis regnum aliquod Christus adornabit; sed incipiet *regnum gloriae.* (3) Quia finis totius mundi dicitur esse propinquus, ut subito & inopinatè ad eum adfuturus sit Christus *1. Cor. X. 11. 1. Petr. IV. 7. Jac. V. 8. 1. Thess. V. 2.* non ergò per mille adhuc annos Christus regnum suum ante finem mundi in universali quadam felicitate formabit. (4)

E

Quia

Quia impii ad finem usq; mundi immixti erunt bonis *Matth. XIII. 38. 39. 40. 49.* (5) Quia juxta Scripturam finem mundi antecessura sunt pessima tempora. Vide clarissima loca *Matth. XXIV. 17. seq. Luc. XVII. 27. seq. 1. Tim. IV. 1. &c.* non ergo universalis quædam sanctitas in hoc mundo ante finem ejus speranda. (6) Quod speciatim Judæos concernit, manet eos maledictio tam generalis *Deut. XXVIII. 15.* quam specialis *Ps. LXIX. & CIX. it. Matth. XXVII. 15. &c.* ut adeo universalis quædam conversio eorundem non speranda, nec felicitas quædam inde in Ecclesiam redundatura sit (7) Anti-Christi & Babelis destructio totalis nonnisi immediatè cum adventu illo Christi ad judicium, fineq; mundi connectitur. *2. Thess. II. 8* quicquid etiam alii velint, ac si de *Gnosticis* hic sermo sit, & de defectione quadam ad castra eorum, vid. *Henr. Hammond. de Episcopal. Jur. Dissert. Proæm. 1. c. 9. p. m. 25. seq.* sed sine fundamento. Neque ergo & ex destructione hac felicitas quædam ante finem mundi est speranda. Plura hic vide apud eos, qui & recentiiori hac ætate materiam hanc ex professo discusserunt, ut *B. Dn. D. Pfeiff. in Anti-Chiliasm. c. 4. p. 155. seq.* item *in der Klugheit der Berecht. in Dedicat. ejusq; apologis, v. g. Berechte Sache & Scepticism. Spenerian. B. Dn. D. Neumann de Chiliasm. subtiliss. B. Dn. Nungess. in spe desperata melior. temp. Dn. D. Frid. Ullr. Calixt. de Chiliasmo, L. VVachter. in Chiliasm. Vanitat. demonstrat. & in Arcan. Chiliasm. modern. B. Dn. D. Wandalin in Chiliasmi Considerat. Dn. Christoph. Roch in Chiliasm. plagiar. Ejusq; filius Dn. Christian. Gottlieb Roch in desperata Chiliasmi causa, Lic. VVolf in Dialog. de Chiliasmo, Boldig in der schlechten Hoffnung besserer Zeiten / & quæ sunt istiusmodi scripta alia.*

§. II.

Dicimus(II.) *Neq. hodie plantata jam Ecclesiâ immediatam quandam revelationem aut inspirationem in rebus fidei ante finem mundi expectamus.* Prob. (1) à silentio Scripturæ, in qua istiusmodi immediata revelatio ante finem mundi speranda non est promissa, Quicquid autem certò sperandum, illius utiq. habere debemus promissum. (2) Quia contra potius, in primis & in ultimis temporibus cavere jubemur à falsis Prophetis *Matt. VII. 15. seqq. C. XXIV. 24. 2. Thess. II. 9. 2. Tim. III. 5. seqq.* ut propterea probatione spirituum opus sit. *Joh. IV. 1.* Quod si autem nunc & veri nominis Prophetæ surrecturi essent, quare & eos non æque clarè Spiritus S. prædixisset? (3) Quia in rebus fidei & probatione Spirituum non ad immediatam quandam revelationem: sed unicè ad verbum ceu unicam illam regulam & normam fidei ac morum ablegamur & in N. T. *Joh. V. 39. Gal. VI. 16. Cap. I. 7. 8. Luc. XVI. 27. ad fin. Rom. XII. 7.* Quod si autem nunc immediata quædam revelatio adhuc expectanda esset, ea ejusdem auctoritatis cum Scriptura S. foret. Atque sic necessario clarè ac dilucidè illa prædici debuisset ceu norma, ad quam obscuriora illa Scripturæ S. explicanda essent, ut quidem hodierni Neo-Prophetæ id intendunt. Quamdiu autem hæc prædictio clarissimis verbis ostendi nobis nequit, tamdiu nos clarissimam literam tenemus, Scripturamq. pro unica normâ retinemus, omnesq. venditatas immediatas revelationes in rebus fidei & morum rejicimus. Non quasi DEUS ad ineptos hominum mores sese attemperaverit, quemadmodum nimis abjectè sentit de Prophetiæ dono *Job. Spencerus in Tr. de Legib. Hebr. l. 3. c. 2. Sect. 3.*

Tom. 2. p. m. 18. sq. ubi statuit, DEUM Judæis ad morem Ethnicorum dedisse Prophetas, quia Prophetias & oracula in pretio habebant, ne ergo ad gentilium Prophetas accederent, ob seculi morem donum hoc iis concessisse, Christianis autem denegasse, quia successu temporis homines oracula ceu fallaciæ officinas aspernati sint: Atque sic nunc & ad hunc hominum morem in N. T. se attemperasse DEUM. Absit à sanctissimo DEO istiusmodi blasphemus conceptus, qui ut in V. ita & in N. T. longe sanctissimas & justissimas suas habuit rationes, de quibus quantum Novum quidem Testamentum concernit, ex subsequentibus adhuc addendis argumentis aliquid constabit; de reliquis hac vice prolixius differendi non est copia. (4) Quia nec immediatâ quâdam revelatione opus habemus propter perfectionem Scripturæ S., in qua habemus omne consilium DEI de nostrâ salute *Act. XX. 27.* ut integer sit homo Dei ad omne opus bonum probe instructus *1. Tim. III. 17.* ita, ut planè nullo amplius indigeamus dono, atq; sic nec dono revelationis, expectantes saltem revelationem Domini nostri Jesu Christi *1. Cor. I. 7.* Quod vel unicum clarissimum dictum omnem spem revelationis alicujus immediatæ ita profternit, ut non videam quid solidi adversus illud excipere Neo-Prophetæ possint. In hac clarissima litera denuò immobiles persistimus, omnemq; immediatam revelationem in rebus fidei ac morum venditatem tuto rejicimus. (5) Quia jam clausum habemus canonem, cui nihil addi oportet. Non spernenda facile clarissima litera *Apo. XXII. 18. 19.* si saltem hæc attendatur circumstantia, Johannem Apostolum ultimum fuisse Scriptorem *Θεόπνευστον*, qui sic procul

cul dubio omnes Libros Canonicos N. T. in ordinem redegit, atque ita canonem N. T. plane emphatica hac clausula communire voluit. Clauso verò jam Canone, canonici nihil amplius admittendum erit. Atq; sic quoq; omnis immediata revelatio cessabit, quæ juxta Adversarios semper aliquid canonici secum habere asseritur. (6) Quia cessante hodie dono illo probandi Spiritus infallibili, maxime periculosum est Prophetias admittere, imprimis & cum ipse diabolus in Angelum lucis facile sese transfigurare queat. (7) Quia & omnes hactenus venditatæ prophetiæ, falsæ tandem deprehensæ fuerunt, quantâ cum specie etiam initio propositæ fuerint. Ostendunt id ad oculum exempla *Theophrasti Paracelsi*, *Petri Nagelii*, *Pauli Felgenhauer*, *Thoma Münzeri belli rustici auctoris*, *Schwenckfeldii*, *Jac. Bohmii*, *Christoph. Kotteri*, *Nicol. Drabicii*, (quorum defensionem in se suscepit *Joh. Amos Comen.*) *David von Oppen*, *Johann Warners*, *Georg Reichard* (quorum causam egit *Dn. D. Fabricius*, quem autem mascule refutavit *Dn. M. Stolterfoth*) *Ezech. Meth*, *Esaia Stieffellii*, *Quirini Ruhlmanni*, recentissimè *Virginis Asseburgica*, cujus patrocinium impudenter fatis in se suscepit *Dn. Petersenius*, à *Winklero*, *Mayero*, *Pseiffero*, *Wandalino*, *Oleario*, *Læbero*, *Schelguigio*, aliisq; fatis refutatus, infinitorumque aliorum, quorum catalogum vide apud *Gisbert. Voët. in Disput. Select. part. 2. p. 1055. sqq.* *Thom. Campanell. de Monarch. Hispan. Append. p. m. 451. sqq.* *Francisc. Hutchinson in à Short view of the pretended spirit of Prophecy p. m. 47. sqq.* *Anon. in the Devil of Delphos, cōf. & Magnif. Dn. D. Schelguig. Sectir. Pletisterey in part. 2. art. 13. n. 22. p. 251. sqq.* & *die neu/und alte Schwarm-Geister-Bruth* aliosq;. Ut nunc plurima

alia argumenta taceamus, quæ illi quoque congesserunt, qui jam olim & recentiori hoc ævo nostro controversiam hanc itidem pertractarunt, v. g. *Minist. Tripol. außführ. Bericht von den Neuen Propheten/it. wieder den Guttinannischen Offenbahr. Batron/B. Joh. Meisn. tract. de Prophet. B. Stolterfoth in variis scriptis de Visionibus contra Fabricium editis, B. Balth. Rhaw in Præfat. Danieli præmiss. Gisbert. Voët. in Diss. Select. l. c. Frider. Spanhem. in Diss. Theol. part. 2. Diss. 16. & 17. B. Pfeiffer. in Anti-Enthusiasm. Maximè Rever. Dn. D. FECHT. nostr. in Prælect. Publ. jam supra laudatis c. 3. B. Vinckler im Schriftmäßigen Bedencken/B. Dn. D. Vandalin. in Præfat. de novis revelation. tractatui de Chiliasm. præmiss. conf. & scripta occurrentia in der alten und neuen Schwarm-geister Bruth.*

§. III.

Dicimus (III) *Vulgo sic dicti illi Neo-Prophetae Anglicani non sunt veri nominis Prophetae, nec à DEO inspirati.* Probari id in genere potest ex jam dictis & probatis. Quod si enim Ecclesiâ jam plantatâ plenum illud lumen Propheticum cessavit, ita ut nullum habeamus à DEO promissum, vi cujus illud denuò expectare liceret: imo contra potius jubemur cavere à Pseudo-Prophetis ultimis temporibus surrecturis. Quod si etiam his omnibus non egeamus, cum perfectum clausumque habeamus canonem, ita ut nullus donorum divinorum sit defectus, & planè nihil amplius expectemus, nisi apparitionem Christi ad judicium finemque mundi, certè venditatum hoc Neo-Prophetarum horum lumen Propheticum, quod majus, splendidiusque esse volunt, quam olim quoddam in Ecclesiâ fuit, erit nullum. De tam insigni enim revelatione procul omni

mni dubio aliquid certi clariq; haberet Scriptura Sacra,
 nisi alias imperfectionis arguenda esset. Sed nunc u-
 nicè verbo adhæremus, etiamsi & vel Angelus de cœlo
 revelationes venditare vellet. *Specialius* autem assertio
 nostra probanda erit ex *criteriis* illis, ex quibus alias ve-
 ri nominis & à DEO inspirati Prophetæ dijudicari &
 dignosci solent. Varia quidem istiusmodi recensentur
criteria, de quibus vide B. *Hülseman. in Prolegom. Com-*
ment. in Prophet. Jeremiam præmiss. c. 6. p. m. 26. sqq. B.
Calov. in Bibl. Illustrat. V. T. in Prolegom. de Prophetis Libris
Histor. V. T. præmiss. p. m. 650. B. Jo. Meisner. de Prophet.
p. 93. B. Jo. Gerhard. in Exeges. Locor. Th. Loc. 1. §. 169.
p. m. 66 B. Lic. Kbaw. in Præfat. Danieli præmiss. Frid. Spanhem-
in Dissp. Theol. Miscell. part. 2. p. m. 293 sqq. & 299. Gûbert. Voët.
Dissp. Select. part. 2. p. 1045. sqq. Hermann. VKits. in Miscel-
lan. Tom. 1. l. 1. c. 15. p. 132. sqq. Jo. Henr. Heidegger. in Exer-
ciat. Biblic. Tom. 1. Dissertat. 8. n. 28. p. m. 234. & in Corp.
Theol. Christ. Tom. pr. Loc. 12. n. 48. & 51. p. m. 438. sq.
Nicol. Gurtler. in System. Theol. Prophet. p. 86. Petr. Thyre-
um Novesiens. de apparition. omnis gen. spirit. & DEI l. 4.
c. 18. p. m. 475. sqq. & c. 19. p. 479. sqq. Conf. & B. Dn.
VVinckl. im Schriftmäßigen wohlgemeinten Beden-
cken §. 6. p. 8. sq. ubi ex Patribus potissimum criteria
 quædam adducit. Nos vero sequentia potissimum urge-
 mus argumenta, quibus speciatim evincimus, Neo-Pro-
 phetas hosce non esse à DEO. Nimirum prob. (1.)
Quorumcunq; Prophetia non est analogâ fidei, illi non sunt
veri nominis Prophetæ, nec immediate inspirati à DEO. At
qui Neo-Prophetarum horum Prophetia &c. E. Maj. prob.
 quia hoc est criterion quod ipse Spiritus S. commendat
Rom. XII. 7. Ex quo fundamento & Patres Montanista-
rum

ram prætenſas inſpirationes rejiciebant. Sic enim Eſe-
 ſebius l. 5. *Hiſt. Eccleſ.* c. 16. p. m. 181. inquit: *Cùm fideles*
qui in Aſia erant, ſæpius & plurimis Aſiæ locis ejus rei cau-
ſa conveniſſent, novamq; illam doctrinam examinaſſent, &
prophanam atq; impiam indicaſſent, damnata hæreſi iſti &
Eccleſia & fidelium communione expulſi ſunt. Minor prob.
 ſi Neo-Prophetarum horum vaticinia examinemus, ad
 hanc regulam, deprehendemus analogiæ fidei quæ non
 ſunt conformia. Unum alterumve ſaltem Speci-
 minis loco afferemus. Sic e. g. tota illa doctrina de
 Regno Chriſti, quam in vaticiniis ſuis & in *Catechiſmo*
 ſuo edito profitentur, eſt contra illa Scripturæ loca, in
 quibus de regno Chriſti agitur. Scriptura S. tria ſaltem
 recenset Chriſti regna, Neo-Prophetæ autem ha-
 bent quatuor. Scriptura Sacra aſſerit, impios & Hæ-
 reticos ad finem uſq; mundi Eccleſiæ fore immixtos,
 vide clariffimam literam *Matth. XIII. 38. ſqq.* item *v. 48.*
49. idem ſatis videre eſt ex parabolâ Chriſti *Matth.*
XXV. 1. ſqq. ubi & fatuæ reperiuntur virgines uſq; ad
 ultimum Chriſti adventum, idem ex proceſſu Judi-
 ciali Chriſti in fine mundi habendo videre eſt *v. 32.*
 Neo-Prophetæ verò docent in *Catechiſm.* p. 2. regnum
 Chriſti in hac terra ante finem mundi tantum puros &
 ſanctos comprehenſurum eſſe. Ibidem p. 10. docent,
 Chriſtum etiam Angelorum Mediatorem eſſe, quod
 eſt contra *1. Tim. II. 5.* & *Hebr. II. 16.* Pariter & eodem in
 loco docent, quod Angeli boni ſteterint, id ex Electi-
 one eorum eſſe derivandum; Quod eſt *absolutum* il-
 lud *DEI Decretum*, de quo Scriptura S. plane nihil no-
 vit, & potius eidem penitus contrariatur. Sic & in-
 tegra reliqua doctrina hujus *Catechiſmi* de regno illo
 Chriſti

Christi est contra Scripturam. Vide eos, qui magno numero contra regnum illud Chiliaisticum scripserunt, idq; penitus expugnarunt. Quæ in compendium, quantum & prophetias de eodem attinet, redegit B. Dn. D. Pfeiffer in *Anti-Enthusiasm. p. m. 192.* quæ hic repete, cum eadem hic ludatur fabula. Elias Marion in *Prophetiis suis* universalem religionis corruptionem asserit, vide *Avertissemens Prophetiques p. 147. & 175. sq.* Quod tamen est contra *1. Reg. XIX. 18. & Matth. XVI. 18.* Idem Marion *l. c. p. 95. sq.* dicit, non unum esse Anti-Christum; sed eundem & Babelem esse in universo mundo, omnibusq; ejus locis. Quod expresse est contra *2. Thess. II. 4. & Apoc. XVII. 1. 5. 16.* ubi dicitur Anti-Christus esse in Ecclesia, & speciatim Romæ, cui omnia quam maxime conveniunt; Marion vero eum quoq; extra Ecclesiam esse dicit, confundens nimirum Anti-Christum Occidentalem & Babelico-Romanum cum Orientali, de quo *Ezech. XXXVIII. 2. sq. & Apoc. XX. 7. sq.* qui tamen *strictè* sic dictus itidem non est in universo mundo. Et vaticinium *Joelis cap. II. 28.* explicant de præsentibus temporibus, vid. *Elia Marions Avertissemens p. m. 75.* Quod autem est contra *Act. II. 17.* Ita & alia quædam Calviniana dogmata passim inspergunt, quæ sunt contra analogiam fidei. Et quæ sunt istiusmodi anti scripturaria alia, quæ hac vice brevitas ergo taceamus. Prob. (2) *Quic. Scriptura non saltem contradicunt; sed & homines ab eadem ceu unico illo principio abducunt, illi non sunt veri nominis Propheta. Atqui Neo-Propheta &c.* E. Maj. ex eo constat, quia omnes veri Prophetæ unice homines ad canonem verbi divini ablegant, vid. *Jes. VIII. 20. Gal. I. 8, & Petr. I. 19.* imò & ipse Christus

semper ad Scripturam nos revocat *Job, V. 39. Luc. XVI. 29. &c.* Et verbum hoc manet *Luc. XXI. 31.* Qui ergo à verbo hoc homines abducit, pro verò Propheta haberi nequit. Imo expresse & hoc ut Criterion aliquod ipse Spiritus S. adducit, ex quo Prophetæ dijudicandi *Deut. XIII. 3, 4. Minor prob.* Quia Neo-Prophetæ hi ad unum omnes DEUM in se & per se loquentem introducunt, *immediate sine verbo revelato*, utpote ex quo vel plane non, vel rarissime admodum aliquid profertur, hæcquæ immediata inspiratio promittitur ab iisdem omnibus & singulis fidelibus. Imò & vaticinia sua conscribunt, typisque publicis exprimenda curant. Quibus omnibus ceu immediate à Spiritu S. inspiratis divinam etiam auctoritatem sibi arrogant, qua alias unice Scriptura illa Canonica, quam habemus, pollet. Audiamus inter alia Prophetiam illam latinam, quæ habetur in *John Lacys Prophetical VVarnings part. 2. p. m. 83.* ubi inter alia ita: *Quid mihi auctoritatem illam opponitis? Scripturas tales, ut vobis dedi, tales requiro & aliter explicandas jubeo. Id agendi facultatem nequaquam refellendam, imò vulgi dabo & do.* Arguo: Q. claram Scripturæ literam bene hætenus explicatam, non admittit, nec eam pro unico principio habet: sed immediatam quandam inspirationem, ex quâ illa demum rite explicanda, adhuc præfert, ille homines à Scriptura ceu unico principio abducit. Atqui Neo-Prophetæ &c. E. Adeoque hic Enthusiasmum ac Quakerismum evidenter satis produnt, de quo vide B. Holshausen in *Anti-Barclajo c. 2. p. m. 22. sq.* & Reiser in *Anti-Barclajo p. m. 5. conf.* & quæ B. Dn. Pfeiffer l. c. p. 170. *Jqq.* hic habet. Quæ omnia & contra Neo-Prophetas

tas nostros urgeri possunt. Prob. (3) *Q. de inspiratione Divina non sunt infallibiliter certi ac persuasi, illi non sunt veri nominis Prophetae, & immediate à DEO inspirati. Atqui Neo-Propheta Anglicani &c. E. Maj.* prob. quia certitudo illa sine formidine oppositi veris Prophetis olim fuit propria 2. Sam. XXIII. 1. conf. B. Stolterfoth in der Wiederholung c. 3. p. 86. & Job. Henr. Heidegger. in Corp Theol. Christian. l. c. n. 51. p. m. 439. Min. prob. (1) ex testimonio ipsius *Elie Marionis*, qui in depositione sua ipse testatus est, se nescire, utrum DEUS ad se locutus, nec ne. Vid. *Clavem Prophet. part. I. p. m. 14* (2) Ex infallibili testimonio omnium Prophetarum, qui prædicabant, Doctorem *Emes à Lacyo* è mortuis suscitandum esse, qui autem eo ipso tempore, quo jam id fieri oportebat, ad unum omnes dubii facti sunt, indicio certissimo, priores prædictiones omnes non fuisse à DEO. Prob. (4) *Q. deservuntur Spiritu Prophetico, illi non sunt veri nominis Prophetae. Atqui Neo-Propheta Anglicani &c. E. Majorem* nemo facile in dubium vocabit. Min. prob. (1) ex objecto. Qui ex Spiritu Prophetico ac Divino locuti olim sunt, illi de rebus maxime arduis, summis mysteriis alibi non patefactis, imprimis etiam de Christo, veraq; fide salvificâ in eum ceu principio & fonte morum DEO placentium. *Cor. II 7 8 Act. X. 4 &c.* Si verò examinemus jam Prophetias Neo-Prophetarum nostrorum, apparebit, tale quid nihil occurrere, mysteriaq; veri nominis immediate planè nulla proferri. Quæ de regno Christi habent, ita sunt comparata, ut, quemadmodum modò jam monuimus, verbo revelato plane sint contraria, & sic plane nullo modo mysteria sunt dicenda; sed somnia Prophetarum. Aut si forte adhuc fani aliquid

habent, v.g. *Christum venturum esse ad Judicium, puni-*
zurum esse malos, & istiusmodi alia, illa toties totiesq; jam
in verbo revelato habentur. De vera *fide* in Christum,
 ejusq; *satisfactione ac merito* vel nihil vel rarissima ac
 paucissima reperimus, *sanctitas* quidem *vita* sæpe ur-
 getur, fontis autem & principii plane non fit mentio.
 Imo contra, inepta infinita ferme habent, taliaq; ex
 quibus nec in fide nec in vita ædificamur, ut ex mox
 adducendis speciminibus patebit. (2) *Ex effectu.* Quod à
 DEO est, efficacissimum est ad ipsa intima cordis per-
 tingens. *Hebr. IV. 12. Jerem. XXIII. 19.* At verò quæ
 Neo-Prophetæ proferunt, plane nullos in animis le-
 gentium aculeos relinqvunt, imprimis & cum confu-
 sissima sint omnia, ordinem plane nullum servantia,
 sacra profanis miscendo. Speciminis loco proferamus
 Prophetiam aliquam eamq; latinam, quæ habetur in
John Lacys Prophetical Warnings part. I. p. m. 60. sq.
 ita sonans: “ Extensa sunt brachia mea indies amore
 ” complexari eos, qui dignati sunt, qui se præstant hu-
 ” miles & aptos recipere gratias, quas posuere diffundo.
 ” Immensitatem infinitam notoriè cognitam per totam
 ” terrarum orbem notoriè cognitam faciam. Profun-
 ” ditas naturæ incomprehensibilis meæ, demonstrata e-
 ” rit inexhaustibilis. Si exhaustari poterit, imbecilli hu-
 ” mani generis tantum inde (attrahent) ut notum erit o-
 ” mnibus, quantum ego sum incomprehensibilis. Pa-
 ” ratum est fulmen; manu tenet Omnipotens: Ter-
 ” rarum nationumq; motus. Obruens desolatio sequitur,
 ” sequitur momento. Efflorescent deliciae suavitatis
 ” meæ in urbe hac. Fratres volo esse amicos. Grex
 ” non potest nec agmen subsistere sine unito ordine.
 Vobis

Vobis amore inter ipsos dilectissime conjunctis effun-
 dam, congregatis insignia ultimi amoris mei. Præ-
 parata & decorata est mensa festivalis: Et locum vobis
 curavi, ubi fontes vitæ cœlestis emergentes animi ve-
 stri suaviter gustarunt. Oratores politissimi, libris do-
 cti, Clarissimi Vobis notum sit, mamillas exuberantes
 extentas dabo, effluentes, quarum lac deliciosior & gene-
 rosior, & genere nobilior, quam eruditio vestra, quā quod
 eruditio vestra possit instruere. Ergo elegi non vestris
 literis instructū, ut vos omnes Academicos & Bibliotheca
 Bodlejana stupidissime plenos, ut vos imo, imo vos Athe-
 nenses, disputatione peritos, ut vos confundam. Non
 ego vobis veniam precor, Quæstionem dare aut re-
 fellere demandem: & respondete, non tanto fraudis a-
 cumine; sed cordis sinceritate. Verba non ego penso;
 sed cordis merita. Tibi & vocem & linguam possum
 æque meo negotio aptam, possum ego æque distribuere.
 Certum, puer mihi charus, tibi dabo signa demonstrativa
 diplomatis mei. Et faciam istos insolentia plus in me,
 plus in me insolentia claros, quam scientia bona; Faciam
 potentia mea satis exercita, faciam eos agnoscentes tan-
 dem. O infantes stultitiae dono meo immobiles. Fides vestra
 verborum meorum erit probata omnibus modis, quos
 mihi hostilis, & inimicus mundus vobis accumulare
 possit. Maledictio eorum produxerit occasionem com-
 plexus mei., Jungimus huic adhuc aliam Prophetiam,
 quæ legitur *ibidem part. 2. p. 80. sq.* quæq; his concepta
 est verbis: "Urbs S. Albani non tantum cladibus celeber-
 rima, ut Eboracensis erit, & ira mea distinguenda. U-
 triq; bellum indico, & fabulis jactantes iracundus tra-
 ctabo hostis implacabilis. Borealis illa & morbo &

„ flamma severissime tractanda. Igne altera diruenda.
 „ Signis praecedentibus utrisque manus porrigam, humili-
 „ liantes prius amplexaturus; sed recusantes vindiciis
 „ rejectaturus imo pedibus calcaturus indignatione sum-
 „ ma. Luxurians illa & infidelis haec minarum habebit
 „ amplissime declarationem. Quid proficit lachrymis
 „ omnino desinentibus? Patrem me recusant, Ultorem
 „ volunt, & crimine multifario semper oppressum. Quid
 „ quaeso, Borealiu Domina, munificentiae longaevae
 „ meae respondes? Quid villa abominabilis, favoribus me-
 „ is sine relictatione abusae? Quid indignaturae ample-
 „ ctus? Ullatenus! Quid iustitiae respondeam meae?
 „ Nullam credant: Nec misericordia vos, nec vos ex
 „ parte mea misericordia manet. Flagellaturus, ut &
 „ deliberaturus, si excidium totale praevenire possum.
 „ Sed rationibus non vacant. Scrutamen jam factum
 „ est. Spes deficit omnino; quid dimorer amplius?
 „ indulgentiae Domine memento (exoro) non precibus
 „ inexpugnabilis ego. Sed precibus meis pertinaciter
 „ ex omni parte inexorabiles, omnino parcam? Non
 „ omnino Domine; quid de infantibus & fidelibus?
 „ Non tibi Domine convenit non parcere. Tibi re-
 „ spondeant alii pertinacia unusquisque sua. Imo rebelli-
 „ bus da notitiam simul & occasionem. Si poenitentia
 „ omnino deest, voluntas tua fiat in omnes. „ Adhuc
 „ brevior aliquam Prophetiam Benevolus Lector capiat
 „ ex *Part. 1. p. 102.* ita sonantem: „ De die in diem fidelis
 „ amicus advenio, brevi sine intervallo cohabitare vo-
 „ biscum, & insignia regalia imponere: Quis me ve-
 „ tat Magnatum coronas, & vestes Patriciales dare?
 „ Pontificiales olim symbolicas non magis honorabiles
 „ & sum-

& sumtu & venustate clariores dedi. Palatio & tem-
 plo adire meo aliis non decet, laudes meas digniter
 celebrare & Regi æterno coram Angelis omnibus, &
 felicissimis sanctis Homagium hic in terris pompâ con-
 veniente facere. Thronum gradibus momento hoc i-
 pso ascendit, postulaturus subditis Allegeantiam. DEO
 (a) Brachium dex- | homogeneo æternali omnipotenti in
 trum extendens va- | semper regnanti (a) Gladio ex ore
 rie quasit tum etiam | convincam, aut (Gladio) in manu
 femur, quod palpan- | destruam omnes. Imo in throno non
 do prensit. | sessurus erit, antequam hoc (b) Con-
 (b) Brachium quati- | clusum erit per totum terrarum
 endo iudicii opus in- | orbem. „ Nec meliora sunt, quæ
 dicat. | lingua etiam sua alias vernacula proferunt. Si & hic
 Specimina quædam quis desideret, accipiat unum al-
 terumve ex brevioribus quibusdam Prophetiis, ne
 nimia prolixitate molesti simus, selectum. Sic v. g.
Elias Marion dans Avertissemens Prophetiques p. 3. sequentem
 Prophetiam habet, gallicè prolatam. “ Ah, Boureau de ta
 conscience ! Ou te trouveras tu dans peu de tems ?
 Malheureux Persecuteur ! Tu as détruit mon Peuple ;
 mais je viens (te détruire) Ah, mes chers Enfants ! Ah,
 mon enfant ! Je t’assure qu’ il y a beaucoup de tes Fre-
 res, qui souffrent maintenant. Ah, mon Enfant, com-
 ment pourrois je faire grace à ceux qui ont persecuté
 mon peuple. Non, non, mon Enfant. Tout se prepare à
 voir la victoire, qui j’ai promise à mon peuple. Mon
 Enfant, quelles Souffrances pour mon pauvre Peuple.
 Je te dis. Il se prepare bien des choses. „ Intellectu
 non adeo difficilia hæc erunt, quare in latinum trans-
 ferre nolumus. Ex a Collection of Prophetical Warnings
 of the

of the eternal spirit, ubi meræ anglicanæ Prophetiæ
 occurrunt, Speciminis loco nobis hac vice fit statim
 prima, quæ p. i. occurrit, quæq; tribuitur *Maria Assi-*
nal, ita sese habens: " Take courage my Children :
 „ for I am nearer, than you are aware of. My patience is
 „ almost tir'd out. My Warning to this rebellious Peo-
 „ ple will be but few : Therefore, my Children, take
 „ courage therein : for great will be your Reward, at
 „ the end thereof; for the manifestation of my power,
 „ then, will be seen. There fore walk close with me; that
 „ the World may see your courage therein, for the main-
 „ tenance of my cause. My patience and my Love has
 „ been a long time abus'd, by the neglect of my Stewards,
 „ that I have set over my Flock, Which has hasten'd me.
 „ But woe be unto them, that Withstand me, till the Manife-
 „ station of my. Power is upon you. They had better
 „ been obedient to me, in this still voice, that I had sent
 before. „ Quæ si in purum sermonem latinum translata
 cupias, ita fluent: " Bono estote animo, liberi mei,
 „ ego enim propior sum, quam quidem vos expectatis.
 „ Defatigata prorsus fere est patientia mea. Non mul-
 „ ta mihi apud rebellem hunc populum adhortamina
 „ suppetunt. Bono itaq; heic estote animo, mei Libe-
 „ ri, magna enim tandem erit merces vestra; Siqui-
 „ dem potentiæ meæ manifestatio olim apparitura est.
 „ Quam arctissimè igitur me penes ambulate; ut inde
 „ animositatem pro defensione causæ meæ vestram mun-
 „ dus videat. Patientia mea meoq; amore ob œcono-
 „ morum meorum, quos meo gregi præfeci, negligên-
 „ tiam, diu abusi sunt, id, quod me properare fecit. At
 „ vae illis, qui eousq; donec potentia mea super vos ma-
 „ nifestabi-

nifestabitur, mihi resistent; Obedire mihi eos, præmittenti lenem hanc vocem præstitisset. „ Ex quibus“ satis superq; jam constabit, verissimum esse, quod diximus. Ecquis enim istiusmodi inconditum sermonem Spiritui Domini adscripserit? Ex his nunc & de reliquis judicetur, quæ ferme ad unum omnia sunt incondita, & ita comparata, ut Lector eorundem plane nihil divini exinde in corde sentiat, aut iisdem tangatur. Ut fermè hûc quadret quod *Ludovic. Marraccius in Prodrom. ad refutat. Alcorani in Prefat.* toti operi præmiss. p. m. 272. de locutione *Alcoranica* judicat, quod sit valde similis illi quâ utuntur demones in energumenis, vel arreptitiis vel quando se ab hominibus audiri sinunt, intermiscendo vera falsis, clara obscuris, & sæpe per anigmata & ambages loquendo. Quæ certè animum legentis nullo modo movere possunt. Prob. (5) Q. & non habent stylum Propheticum, nec illi sunt veri nominis Propheta. Atqui Neo-Propheta hi &c. E. Maj. constat, quia Viri *omnes* testantur, se loqui verbis, quæ Spiritus S. docet I. Cor. II. 13. & in quibus semper singularis quædam reperitur majestas, unde & stylus Biblicus singularis styli dicitur exemplar. Min. prob. Quia Neo-Prophetarum stylus plane est anilis, multisq; ineptis tautologiis ac repetitionibus refertus, v. g. *my Child, mi Fil;* interdum vel in quavis periodo repetitur, imo, plurimi *Barbarismi, Solæcismi*, aliaq; vitia grammaticalia quæ in pueris virgibus castigantur, occurrunt. Ex modo jam adductis Speciminibus id patebit; sed & ulterius ut id constet, seligemus adhuc flosculos quosdam ex Prophetiis illis latinis in *Lacy Prophetical Warnings* occurrentibus. Sic part 1. p. 65. legitur: *Etiam*

vobis, miserabilibus Rebelles mei mementus sum. Pag. 47. Hospes benevolus & adventissimus oh! oh! oh! Ultor Deus tribunali suo vos citat rebelles. Part. 2. p. 81. non egeo aut adorantium numeros, aut opulentium divitias. Pag. 82. Adsum copiam eorum effundere. Non labiis garrulosis, & intermissis; sed pleno ore loquendum magnalia operis mei. Pag. 83. Id agendi facultatem nequaquam refellendam imò vulgi, imò vulgi dabo & do. Pag. 85. Pharetras experiatis, pharetras acutas, & irrefragabiles experiatis. Pag. 86. Assurgite mortui, porrexite manus debiles, Pag. 87. Non te advoco Chartellas more Parisiensi implere. Inde inde paulo paulo postea tradam confederatis consanguineis tuis merita plene flagitiorum aeterniter refundi. Pag. 138. Magnatum coronas & vestes Patriciales, sine quibus palatio & templo adire Ecclesie de novo formatae, non decet. Ut plurima alia istiusmodi loca taceamus, quæ Spiritui S. tribuere omnino nefas erit. Imò & ne vestigium quidem styli alicujus Biblici reperire licet. Prob. (6) Quorumc. prophetia purè falsa & contradictoria in se continent, illi non sunt veri nominis Prophetae. Atqui Neo-Prophetarum Anglicanorum Prophetia &c. E. Majorem nemo facile in dubium vocabit, spiritumq; mendacii DEO tribuet. Minor itidem est ad oculum. Sic in Lacy Propheticall Warnings part 1. p. 56. eidem sequens datur promissio: Loquendi & scribendi facultatem mihi fili, non tantum latinè, sed & alias linguas tibi dabo, imò NB correctè non solum latinam, sed etiam græcam. Sed quæso, quomodo hæc cum jam allatis flosculis conveniunt? & cum pagina 88. ubi expresse sequentia habentur: Grace pauca dixit, nec satis distinctè, quanquam in preparationibus os ipsius variè effingi, & ad pronunciationem insolitam

solitam disponi tum alias saepius, tum hodie quoque visum sit.
 Mox miserrima quaedam prophetia græca sequitur:
 Θεὸς ἐαυτὸν ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς θάνατον δώσει διὰ τὴν θείαν διὰ κόσμον
 πρὸς πόλεις βασιλείας διδάσκει τὴν ὁ βασιλείαν οἱ ἄγγελοι. Ad-
 ditur quidem excusatio, sed calva. Et quæ sunt his similia.
 Quibus accedit, quod jam in duas diversas partes Neo-
 Prophetæ hi dicantur abiisse. Prob. (7) *Quorumc. Prophetia*
non implentur, illi non sunt veri nominis Prophetæ. Atqui
Neo-Prophetarum Commemororum &c. E. Maj. prob. ex Dent.
XVIII. 22. Quare & Patres *Maximilla Montanista* vaticinia
 de instantibus bellis rejiciebant, quia non eveniebant,
 de quibus *Euseb. l. 5. H. E. c. 16.* Non etiam hoc menda-
 cium omnibus manifestum apparuit, etenim ab obitu *Maxi-*
milla usque in hunc diem plus quam tredecim anni jam elapsi
sunt, nec tamen ullum aut particulare bellum aut univer-
sale in terris fuit. Hinc & benè *Chrysostomus Homil. 29.*
in 1. Cor. Tom. 5. in N. T. p. m. 311. Prophetia non in tem-
 pore, quo dicitur; sed in tempore eventus præbet indicium
 suæ veritatis. Min. prob. ex exemplis Neo-Prophetarum
 nostrorum. Apertissima illa sunt, quæ in causa defun-
 cti Doctoris *Emes* fuere acta. Tot Prophetæ nimirum
 prædicebant, resuscitandum eum esse per *Johannem*
Lacy, & quidem tam certissimè, ut ne jota quidem prædi-
 ctorum debeat præterire, vide prædict. die Jovis 25. Decem-
 br. factam, ita ut majus sit futurum miraculum quam fuit
 resuscitatio *Lazarï*, vid. subseqq. prædict. fact. d. 29. Decemb.
 ita ut dubitanti non sit futura remissio, vid. prædict. d. 1. Jan.
Ann. 1708. fact. Sed verò quid evenit? Jam tres & ultra
 elapsi sunt anni, & *D. Emes* adhuc dum in sepulchro ja-
 cet, & etiam jacebit. Sic & alia vaticinia eventu suo
 frustrata fuere. Sic v. g. in *tr. à Cry from the desert p. m. 29.*

habetur prædictio quædam, quod *Ann. 1706.* res magnæ sint eventuræ, nimirum liberationem Ecclesiæ, interitumq; hostium. Sic & *p. 31.* hoc habetur vaticinium, *Ann. 1708.* magnum illud Babel destruendum fore. Quorum omnium tamen planè nihil hætenus impletum est. Et *John Lacy* in *præfat.* scripto modò jam citato præmissâ, *p. m. 21.* testatur, Neo-Prophetarum horum vaticinium esse, elapso perbrevis tempore nempe 3. annorum termino, appariturum esse in universo orbe magnum illum annum jubilæum, & tum impletionem multorum dictorum Biblicorum imprimis de novô cœlô, novâq; terrâ futuram esse, cœpturum esse regnum illud Christi, de quo *Act. I. 6. 7.*, impios omnes delendos esse per severissima DEI judicia, nempe per famem, pestem, terræ motus, ignem de cœlo, tenebras, tempestates &c. Scripsit hoc Lacy *Ann. 1707. mens. Jun.* Quicquid autem horum omnium sit impletum, dies hodiernus docet. Pariter & nec evenerunt, quæ regno Angliæ, imprimis etiam Londino comminati sunt. Ecquis ergò jam istiusmodi Spiritui veritatis tribuet? *Prob. (8) Q. sunt Schismatici, inquieti ac rebelles, contemptores omnium ordinum divinatorum, illi non sunt veri nominis Prophetae. Atqui Neo-Prophetae Cemmeni &c. E. Majorem nemo facile in dubium vocabit, quia & utiq; hæc sunt vitia, quæ cum criteriis verorum Prophetarum stare nequeunt. Quare Patres ex iis merito Prophetas dijudicare voluerunt. Vid. B. Winckler. im Schriftmäßigen Bedenken S. 6. p. 9. Min. prob. ex rebus gestis scriptisq; Neo-Prophetarum Cemmenorum. Sic namq; (α) Schismaticos eos esse satis constat, quia in Ecclesia tot dederunt turbas, omniaq; bona quo-*

quoq; volunt esse abrogata, ut mox ulterius patebit: (β) *inquietos & rebelles* eos esse, ex bello illo satis constat, quod etiam contra Magistratum suum hisce temporibus gesserunt. Equidem celeberr. Dn. D. Jo. Christoph. Beermann in *Disp. de justitia armorum Cebennens.* cap. 3. demonstrare voluit justitiam horum armorum, verum ex suis principiis, iisque periculosis passim, & à nobis tanquam Lutheranis non probandis, inter quæ & hoc est, Christianis olim non animum, adversus Magistratum nimirum suum jus armis prosequendi; sed vires defuisse. Nos potius ex principiis Lutheranismi Orthodoxi asserimus, non licere vel ullo in casu, vel personis singulis, vel integro cœtui hostiliter sese Magistratui suo opponere, & primævis Christianis non saltem vires; sed & animum omnino defuisse jus suum adversus Magistratum suum hostiliter prosequendi. Ob clarissimam illam Scripturæ literam *Rom. XIII. 1. seqq.* Alia argumenta ut hac vice taceamus. Quod ad principium si *Ceremoniarum* facta examinemus, probare ea non possumus; sed utique pro hominibus inquietis ac impatientibus eos habemus. (γ) *Contemptores* omnium ordinum divinorum eos esse ex *Prophetiis* eorundem passim videre est. Sic enim debachantur adversus Magistratum, quippe in *John Lacy Propheticall Warnings part. I. p. 57.* sequentia habentur: *Isti servuli domus mea, qui se jactantur Principes; sed ego nullatenus eos istâ dignitate honoravi.* Quod tamen expresse est contra *Rom. XIII. 1. & Dan. II. 21.* Et *p. 61.* Propheta insanorum more furit in Magistratum, *Elia Marions* librum *Prophetiarum* sub censuram vocantem. Pariter contra *Ministerium Ecclesiasticum* omnium locorum gravissimis utuntur invecti-

vis. In *Lacys Prophetical VVarnings* l. c. p. 63. contra Pastores omnium mundi plagarum imprimis occidentis & aquilonis, ut *nota marginalis* indicat, sequentia leguntur: O pastores, unde est, ut discordantes aliis mihi bellum gerere sine ulla dissensione determinati estis? Isti! de illis nil nil expectandum, de his pastoribus affectu meo gloriosis, de his nilne est sperandum? Contemno utrumq; genus contemnendum. Tentabo si vestra potestas in animis, an mea sit validior, de nullis sperandum. Et *Elias Marion* dans *Avertissemens Prophetiques* variis in locis nimis duris & iniquis utitur expressi-
onibus. Sic p. 146. omnes vocat falsos Prophetas, & Baaliti-
eos. Pag. 19. vocat omnes Doctores infaustos, indignos, qui
portent nomen Domini. Pag. 75. vocat omnes impios & cæcos
&c. Omnes status simul rejiciuntur in *Lacys Propheti-
cal VVarnings* part. 1. p. 90. his verbis: Quid Sacerdotum
agmen? Quid doctissimorum Ordines? Quid Magistratus?
Quid vulgus profanum? Quid divitum grex? Quid Poli-
ticorum turba? Quid gigantes? Diaboli consortes? Quos
omnes in antecedentibus & impostores vocaverat ac in-
fideles: *Elias Marion* l. c. p. 118. 119. omnia templa ceu delu-
bra idolorum vult destruenda, & p. 126. ea vocat taberna-
cula Satana. Ut infinita istiusmodi alia taceamus.
Quid de *Academiis & Scholis* judicent ex supra jam ad-
ducta integra quadam Prophetia constabit. Prob. (9)
Quorumc. prophetie ad seditiones & sanguinis innocentis
effusionem tendunt, illi non sunt veri nominis Prophete.
Atqui Neo-Prophetarum horum &c. E. Majorem nemo
negabit. Conf. hic B. Dn. D. *Joh. Meisner*. tr. de *Proph. t.*
Sect. 4. p. m. 91. sq. Minor ex impressis illis vaticiniis pas-
sim constat. Præ aliis *Elias Marion* l. c. varia hic habet,
præsertim p. 85, sat clarè, quid in mente habeat, expri-
mit,

mit, propria ejus audiamus verba: *il' arrivera un massacre extraordinaire: il' y aura beaucoup de sang répandu; Mais ce ne sera pas celui de mes Enfants, ce seront les Ennemis de mon Eglise. Pag. 45. dicit: evertenda esse omnia sceptra & dejiciendas coronas. Et quæ his similia. Unde in ipsa Anglia suspicati nonnulli fuerunt, forte ab aliis, Angliâ hoc ipso tempore adeo felicissimo cum successu arma adversus Galliam gerente, negotium hoc dirigi, imprimis etiam occulta Jesuitarum strategemata sub iisdem latere. Quemadmodum olim Independentes ac Quakeri, aliique Fanatici ibidem in Politicis quoque magnas dederunt turbas, vid. Autor. Elench. mot. nuper. in Angl. p. 143. sq. Honor. Regg. de statu Ecclesiarum in Angl. Vide & Alte und Neue Schwarm-Setzer-Bruth und Quäcker & Breuel p. 169. sqq. Quibus & Jesuitas sese immiscuisse nonnulli crediderunt. Exemplis nonnullis id comprobatur in Historia Fanaticorum à Dn. Bened. Finken versal. 2. c. 10 p. m. 55 sqq. Ubi inter alia sequentia quoque leguntur: Ein feiner Mann von gutem Credit versicherte mich/ daß er mit einem Englischen Jesuiten in London den ersten Sonntag im Junio letzlich 1659. zusammen gekommen/ der in Cambridg ausgebrütet war / und vormahlen vor seiner Känntniß gewesen/ nachdem er in etwas gemercket / daß er kunt worden/ bekant er zuleht / daß er überkommen war den Römischen Glauben fortzupflanzen/ und sagte ihm/ es wäre ein gut ehrbahr Volck/ Quäcker genennet/ die ihr Werck glücklich führeten / rühmte viel von dem Hauffen die unmittelbahr bald Catholisch würden / oder auch mittelbahr durch das / daß sie zusehends Quäcker werden. (Quibuscum convenit dictum Penni, quod memorat*

auctor

auctor de l' Histoire abrégée de la Naissance & du Progrez du Quakerisme c. 16. p. m. 95. Pennius nempe Quakerus interrogatus à Jacobo II. Rege, quæ inter Romanam & Quakerorum religionem differentia esset? respondebat: non esse aliam, quam inter pileum Regis & suum, quod ille gemmis & plumis decoratus sit, hic omni ornatu careat) Vid. etiam *Thom Edward Gangr. part. 3. p. 99. Hon. Regg. l. c. p. 54. Gerhard. Croës. in Histor. Quaker. l. 2. p. m. 224.* ut & *B. D. Dn. Colberg. in Platon. Sermet. Christenthum part. 1. c. 7. m. 2 p. 295. sq.* Sicque de Anglia quoq; valeret, quod olim de Hispania judicavit *Thom. Campanella tr. de Monarch. Hispan. l. c. 8. p. m. 54.* ubi inter causas, per quas Monarchia Hispanica minui possit, & *Prophetas falsos* collocat. Quibus autem fraudibus & in aliis regnis applicandis Jesuitas præ aliis idoneos esse haud obscure idem Campanella indicat *l. c. c. 6. p. 46. & c. 18. p. 186. Prob. (10.) Q. variis utuntur imposturis, illi non sunt veri nominis Prophetæ. Atqui Neo-Propheta Cemmeni & c. E. Maj. per se jam constat Min. prob.* Quia Neo-Prophetæ varia finxerunt miracula, quorum quædam *Sect. 1.* recensuimus, quæ tamen falsa passim deprehensa fuerunt. *Auctor de l' Examen du Theatre Sacre des Cevennes* ex probatis *Actis Consistorialibus* varia istiusmodi testimonia juramentis confirmata adducit, quæ imposturas hæc confirmant. Quædam saltem *Minorem nostram* ut probemus, adducere placet. Sic v. g. *p. 15. Johannes Chapel frater Johannis Vernet* testatur, falsa esse, quæ tractatus ille à *Cry from the desert p. 13. sqq.* tribuit, fratri suo, nempe falsum esse, se duas habere sorores, unam saltem adesse, falsum esse, matrem suam inspirationem habuisse, falsum esse, infantem 13. vel 14. mensium

um in cunis prædicasse pœnitentiam, imò nec convenire annum, quem dictus libellus assignaverit fratri suo, quasi eo ipso tempore Londini fuerit, quo allata testatus, cum tamen adhuc in Portugallia tunc temporis fuerit commoratus. *Pag. 17. Ludovicus Cabanell* testatur, se non adfuisse congregationibus Neo-Prophetarum, ut quidem dictus libellus à *Cry from the desert* p. 20. asserat, se non vidisse quosdam qui in ecstasibus fuerint locuti gallicè, qui eam linguam extra ecstasin non calluerint, imò omnia esse falsa, quæ in dicto libello sibi tribuantur. *Pag. 20. sqq. Jacobus du Bois*, ad quem dictus libellus à *Cry from the desert* p. 31. provocat, testatur juramento, attribui sibi plurima quæ non dixerit, se vidisse quidem infantem 15. mensium in agitatione, sed non audivisse se eundem loquentem nec gallicè, nec aliâ linguâ, se quidem pueros 8. annorum audivisse discursus facientes, injuriam autem sibi fieri, quando dicatur, se, juniores adhuc pueros ita locutos fuisse, asseruisse, sic & reliqua sibi imputata à Neo-Prophe- tis falsa esse asserit. Idem quoq; testatur, probationem illam *Clary* per ignem (quam itidem supra *sect. 1.* recensuimus) in omnibus falsam esse, figmentumq; *Camisardorum* esse, hoc autem accidisse, duas puellas se præparasse ad ignem, cui ad probandam veritatem inspirationis se voluerint committere, unam etiam ex illis reapse in ignem introiisse, percepto autem calore mox evolasse, excessisse, dicendo propter incredulitatem assistentium miraculum hoc non posse succedere &c. *Pag. 26. Guilelmus Bruguiere*, ad cujus testimonium itidem provocaverant Neo-Prophetae, testatur, se eosdem habere pro plebe viliori *Canailles* (ut gallicè loquitur) qui offen-

dant Deum. Sic & alii passim testantur, testimonia sua, ad quæ dictus libellus à *Cry from the desert* provocavit, esse supposititia. Ex quibus omnibus suspicio illa: de qua jam in antecedenti argumento diximus, eò magis adhuc corroboratur. Confer hic etiam *Lettre d' un particulier à Mr. Miffon touchant les Miracles Burlesques*, item *Marci Vernous à preservative against the false Prophets of the times p. m. 63. sqq.* *Anonymi Enthusiastic impostors*, & *Anonymi a dissuasive against Enthusiasm. p. 66. sqq.* Prob. (II) Q. instar amentium ac à Diabolo obsessorum maximeque ridiculè & quidem more Spiritu S. maxime indignò sese exhibent, illi non sunt veri nominis Prophetæ. Atqui Neo-Propheta Cemeni &c. E. Maj. prob. quia de veris Prophetis istiusmodi non legimus. Unde & ex hoc judicare Antiquiores voluerunt de Prophetis. Sic namq; Miltiades apud Euseb. in H. E. l. 5. c. 17. p. m. 183. Hæc ego cum reperissem in quodam libro ipsorum adversus Miltiadem fratrem nostrum, qui peculiari opere docuerat, non decere Prophetam in ecstasi loqui in compendium redegi. Pseudo Prophetæ autem in falso mentis excessu, cujus comes est licentia & audacia à spontanea quidem imperitia initium sumens, in amentiam autem ut jam dixi involuntariam desinens. Hujusmodi verò spiritu nullum unquam, nec in V. nec in N. T. Prophetam afflatum poterunt demonstrare &c. Hinc & Chrysostomus Homil. 29. in 1. Cor. Tom. 5. in N. T. p. m. 311. inquit: Hoc est proprium vatis seu divinatoris, (Ethnici nimirum) emotæ esse mentis, vim pati ac necessitatem, pelli, trahi, raptari tanquam furem. Prophetæ autem non sic, sed cum mente sobria, & cum modesta, ac temperante constitutione, & sciens, quæ loquitur, dicit omnia. Min. prob. quia Neo-Prophetae eosdem ferme tremores sentiunt,

tiunt, quos *Quakeri*, & in quibus obsessis à diabolo non sunt absimiles. His accedunt ridiculi alii gestus amentium instar. Sic v. g. voce interdum quasi buccinâ clangunt, interdum quasi tympano canunt, quando milites progrediuntur, modo quasi cornu inflant, manu ad os mota & tonitru imitantur, sæpius exhibilant, hostem conversi quasi gladio confodiunt, ambulant & ensen è fenestra apprehendunt, bacillum arripiunt, gladium nudant, mucrone in solum defigunt, subrident, cantillant, pennamprehendunt quasi scripturi, & rapidè scribentis diligentiam imitantur, instrumentum musicum digitis quasi pulsant, vide *John Lacys Prophetical VVarnings, part. 1. p. 63. 65. 73. 74. 90. sq.* Et ut istiusmodi ridiculos gestus plures taceamus, adhuc unicam illam rem gestam vix sine risu legendam afferam, quæ l. c. p. 89. his describitur verbis: *Cum Johannes Lacy sub Spiritus præparationibus jam laboraret, Johannes Allut subito invaditur, & urgente Spiritu ridet exultabundè, cantatq;: non tamen distinctas voces, manu ad os admota cornu quasi inflat, tum rursus ex animò ridet, deinde sequentia non sine admixto risu partim pronunciat, partim etiam cantat: Allons mes enfans venez, venez, venez &c. Deinde Joh. Lacy ad hac, quæ Johannes Allut jam jam dixerat, respondens ait: Quis Tibi Domine laudes dare possit debitas? Qua in media oratione mox è terra respondetur, mox cantillat, mox alios miros assumit gestus. Bone DEUS! ecquis insolentias has Spiritui S. tribuet? Equidem & Prophetæ imprimis V. T. insolitos quosdam habuerunt gestus; sed quod istiusmodi planè ridiculos & absurdos habuerint, planè nullo argumento probari potest. Imò etiam est contra expres-*

sum Spiritus S. monitum 1. Cor. XIV. 23. 33. 37. 39. 40. adeoq; jure dicimus, Spiritu S. indignè Neo-Prophetas nostros sese exhibere. Prob (12) *Q. in omnibus cum falsis Prophetis semper ab Ecclesia rejectis conveniunt, ita ut vel plane nullum appareat discrimen, illi pro veri nominis Prophetis haberi non possunt. Atqui Neo-Propheta Cemmeni &c. E. Maj. est in confesso, & quemadmodum DEUS non est simia diaboli, ita nec veri Prophetæ simiæ falsorum. Min. prob. ex ipsa collatione cum reliquis falsis Prophetis. Sic v. g. Doctrinam illam de regno Christi, & determinatione temporis, quando illud debeat apparere, communem habent cum Anabaptistis, Quakeris, aliisq; Fanaticis. Vid. die Standarte und Banner an allen Nationen. Quo in Scripto Quakeri regnum Christi eodem modo descripserunt, ac Neo-Propheta nostri in suo Catechismo. Plura de hac Fanaticorum doctrina vide in Ministerii Hamb. Quäcker Breuel cap. 9. in der alten und neuen Schwarm-Geister-Bruth p. 76. sqq. Quibuscum si conferas doctrinam Neo-Prophetarum nostrorum convenientiam videbis. Conf. & Thom. Campanel. de Monarch. Hispan. Append. p. m. 451. sqq. ubi inter alia ex Wernerii Rolewinck fascic. temp. sequentia afferuntur: Johannes de Rupe-scissa de ordine Minor. multa prädixit mox futura de duobus Anti-Christis, & desolatione terrarum & generali conculcatione Cleri, & reductione totius orbis ad fidem Christi, pluraq; alia ante annum Domini 1370. quæ dixit sibi revelata à Domino Jesu; sed non evenerunt, & diu in vinculis tentus grandia scripsit de futuris. Item pag. 453. adhuc sequentia habet: Christianus VVurstisius in Chronica sua Basileensi mentionem fecit cujusdam, qui Nicolaus à Bulderdorf nominatus fuit, qui Ann. 1446. ingressus in Concilium*

Basi-

Basileense Pastorem Angelicum se ipsum nominavit, perhibuitq; fore ut Anti-Christus per ipsum pessunderetur, Judai à captivitate liberentur, Ecclesiæ à Gentilibus colligatur; mali extirpentur, pluraq; alia. Et alia istiusmodi exempla Anabaptistarum Monasteriensium aliorumq; habet, quibus infinita plurima adhuc addi possent. Agitationem illam corporis, et stases mirosq; illos gestus itidem Neo-Prophetæ nostri communes habent cum variis falsis Prophetis. Sic namq; Edmund. Dickinson in Delph. Phœnicizant. c. 9. p. m. 90. sq. idem de Pythia refert, atq; ad Quakeros applicat, quibus cum Neo-Prophetæ nostri plane conveniunt: *Pythia nempe* inquit, tripodem conscendens è subjecto antro per pudenda excipiebat demonem, quem cum penitus sensisset, horripilabat illico, & (quod hodie quibusdam fanaticis, Anglicè Quakers dictis, accidit) summa omnium membrorum trepidatione corripiebatur, spumas excernebat fœtidissimè, reliquaq; complens omnia, quæ maniacæ solent, præcipua proferebat. Infra in notis addit: O quam iniquè agitis, qui Sectam quam Quakers vocant, tanquam novam damnatis, cum tamen eorum *ἰδωσάμενοι αἶψά* ac Pythiæ oracula ter mille annorum gloriam sibi vendicet. Equidem Antonius van Dale in tr. de Oracul. Veter. Ethnicor. Dissert. 1. c. 6. p. m. 128. furorem hunc saltem simulatum fuisse, multaq; fuisse, quibus ille adjuvari potuerit, autumat, huncq; in finem quam plurima naturalia media recenset, quibus istiusmodi quid excitari posse putat. Quæ autem examinare instituti nostri ratio non permittit. Quicquid autem sit, sive à naturâ, sive à dæmone, (quod posterius tamen probabilius omninò est) modum enim hac vice non inquiremus, rem ipsam tamen clarissimam habemus, quæ & ad Neo-Prophetas Anglicanos applicari potest. Ita &

alii plane diabolici dantur Prophetæ, de quibus easdem agitationes ac ecstases legimus. Memorabile aliquod exemplum in itinere suo observavit Dn. E. *Isbrand Ides*, quod in der dreyjährigen Reise nach China p. m. 64. his recenset verbis: Einige Meilen von hier aufwärts wohnen viele Tungußen / worunter auch ihr berühmter Schaman oder Teufels-Beschwehrer und Schwartz-Künstler. Das Gerücht von diesem Betrieger machte mich begierig denselbigen zu sehen. Er ließ mich sein Zauber-Kleid sehen benebst seinen andern Werck Zeügen/die er da-
 bey gebrauchte. Zu erst besah ich seinen Rock / der von guter Eisenwerck zusammen hing/ und an einander gefügt war / bestehend in allerhand Bildnis der Vögel / Fischen / Raben &c. Über sein Schienbein hatte er etwas als Strümpffe auch von Eisen gemacht/ gleich wie der Rock/ wie denn auch zwey grosse eiserne Bären Klauen über seine Hände &c. Wann er nun zaubern wolte/ nahm er eine nach ihrer Art gemachte Trommel in seine lincke Hand/ und ein mit Bergmäusen-Fell überzogenes glattes Steckchen in seine rechte Hand / und also sprang er mit einem Fuß über den andern in die Höhe/ so daß er zugleich den Leib schüttelte. Er schlug auch zugleich auff seiner Trommel mit aufwärts sehenden verkehrten Augen/ und machte mit starck brüllender Bähren Stimme ein greulich Getöse &c. Er ruft so lange / biß daß sich auff seine Hütte ein schwarzer Vogel setzet. So bald als er diesen ansichtig wird / so fällt er auff die Erde im Schwindel und Entzückung / und den Augenblick verschwindet der Vogel wieder. Wann er nun also als todt und ohne Verstand etwa eine Viertel-Stunde gelegen/ so komt er wieder zu sich selbst / und
 sagt

sagt alsdann dem der ihn Nachts gefragt. *Pag. 120. ali-*
ud affert exemplum: Obngefahr zu Mitternacht versam-
 len sich öftters verschiedene Nachbarn sowol Männer als
 Weiber bey einander. Da legt sich denn einer von ih-
 nen ganz außgestreckt nieder auff der Erden / und die
 umstehende machen mit einmütiger erhabenen Stimme
 ein schrecklich Geschrey: andere schlagen auff gewisse
 Trommeln / und wan diese einwenig aufhören / fangen
 jene ihr Geschrey wieder an welches bisweilen 2. Stun-
 den lang wehret/ bis daß derjenige so auff der Erden lie-
 get/ ganz außser sich selbst verrückt und verwirrt zu seyn
 schetnet / nach einen langen Geschrey sich aufrichtet /
 und den andern erzehlet/ wo er gewesen/ was er gesehen/
 oder gehört habe/ dabey er auch daß vermeldet / was der
 eine oder andere unter der Gesellschaft von zukünfti-
 gen und andern Dingen begierig ist zu wissen. *Indo-*
rum Sacerdotes, qui Bramines vocantur, eadem patiun-
tur. Delon Relat. a' un voyage des Ind. Orient. part. 2. ch. 4.
 Paria exempla recenset etiam *Erasmus Francisci im auß-*
ländischen Kunst- und Sitten - Spiegel l. 1. n. 12. p. m. 62.
Ut nunc Sibyllas, Mohammedem, Mohammedanosq; Mo-
nachos Dervisehs, Torlaches & Nimetulahis dictos, Lappones
infinitosq; alios Gentilium vates taceamus, qui iisdem agi-
tationibus, ecstasib⁹ ridiculisq; gestib⁹ clarent, conf. adhuc
Alex. Rossaum von der ganzen Welt Religionen p. m. 481.
Ludovic. Marracc. in prafat. de Mahumeti vitâ, rebusq; gestis
part. 1. Prodrom. ad refut. Alcoran. premiss. cap. 7. p. m. 94.
item de Alcoran. c. 4 p. m. 372. sq. conf. & den Constantinopoli-
tan. oder Tütschischen Kirchen - Staat / Lipf. Ann. 1699.
edit. cap. 3. p. 144. sq & c. 2. p. 122. 128. & 131. item den Ori-
entalischen Kirchen - Staat Gothe Ann. 1699. edit. c. 8. p. 125.
sq.

sq. Prolixè etiam de his agit *Anton. van Dale*, in *Dissert. de orig. & progressu idololatr.* & quidem in *diff. de vera ac falsa Prophetia part. 2. cap. 1. sqq. p. m. 227. sqq.* quamvis huic simul suæ indulgeat hypothefi, quâ statuit, Pseudo-Prophetarum falsas Prophetias nullis adscribi diabolis; sed ipsorum Pseudo-Prophetarum vecordia, superbia, malignitati ac mendaciis. Præ aliis autem adhuc unicum illud ceu maxime huc spectans exemplum *Evchetarum* adducimus, in quibus sub specie Spiritus S. magnæque pietatis dæmon eadem ferme operatus. De quibus *Jo. Damascen* de *Heres. in Opp. p. m. 583.* ita: *Valentino & Valente Imperatoribus nata est Messalianorum heresis: Evchetas eos appellant, ii qui in Graciam nomen transferunt. Habent etiam alia à re ipsa nomina ἐκδοῦνται enim, id est, numine afflati vocantur, quod dæmonis alicujus instinctum recipiant, eumq. Spiritus S. esse existiment. Qui autem gravissimè hoc morbo afficiantur, manuum opus ut improbum detestantur. Quieti verò cum se tradunt, visa ea, quæ in somno accidunt, instinctum divinum appellant. Hujus Sectæ principes fuerunt Diodoës, Sabas, Adelphius, Hermas, & Simeon, aliq. præterea, qui à Societate Ecclesiastica desciverunt, cum cibum divinum obesse posse negarent, de quo Dominus dicit: Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, vivit in æternum. Qui verò morbum celare & dissimulare conantur, ii tum eos, qui impudenter negant, coarguunt; tum eos abdicant, qui ea sentiunt, qui ipsi gerunt in pectore. Libojus autem, qui Meletinorum Ecclesiam gubernat, divino amore ductus, cum multa hujus morbi contagione infecta comperiisset monasteria, aut potius specus latronum, ea incendit, luposq. à grege abegit. Eodem modo Amphilochius clarissimus vir, qui Lycaonum metropolim acceptam*

scr.

servabat, universamq; gentem regebat cum eo jam labem hanc & pestem pervasisse didicisset rursus excitatus est, & gregem, quem pascebat, ab ista pernicie liberavit. Ex quibus simul patet, quanti hoc genus hominum ab Ecclesia Orthodoxa æstimatum fuerit. Nihilominus tamen magnâ cum specie pietatis Enthufiasmum huncce fuisse venditatum, constat etiam ex continuis illis precibus, quibus invigilarunt, quasq; peccati radicem penitus evellere & malum dæmonem expellere ex pectore docebant Conf. Jo. Forbes. à Corfe Instr. Histor. Theol. l. 2. c. 8. p. 87. Qua sub specie & horrenda quævis dogmata Theologica defendebant. Vid. Epiphan. Her. 80. Theodoret. l. 4. Hæreticar. Fabular. Nicephor. Callist. Hist. Eccl. l. 11. c. 14. 16. Joh. Forbes. à Corfe l. c. Conf. & B. Dn. D. Phil. Ludov. Hanneken. de moribus regni Christi p. m. 33 19. Seditiones suas Neo-Prophetæ nostri communes habent cum Thoma Münzero aliisq; Prophetis Anabaptistarum, de quibus Sleidan. Comment. de Stat. relig. & reip. l. 3. p. m. 72. & l. 5. p. 118. sq. Ut adeo vel planè nihil in Neo-Prophetis Anglicanis reperiamus, quod non etiam in falsis illis Prophetis reperiamus, quorum infinitus fermè datur numerus. Vide eos, qui catalogos eorundem consignarunt, quos jam §. 2. allegavimus, adhuc adde Anton. Cregut in Revelator. arcanor. c. 24. p. m. 829. sqq. & ex recentioribus Edm. Chishull in the great Danger and mistake of all new Uninspir'd Prophecies being à Sermon &c. in append p. m. 26. sqq. autorem des reflexions des interessees sur certains pretendus inspirez part. 1 p. m. 15. sqq. it. part. 2 p. 5. sqq. & Edmund. Calamy à Caveat against new Prophets p. m. 40. sq. &c.

SECT. IV.

REFUTANS

HETERODOXAM

ANTITHESIN.

§. I.

ACcingimus nos jam ad argumenta *John Lacy*, quibus pro defendendis Neo-Prophetis hisce utitur. Atq; sic contra *primam* nostram *thesin* urget potissimum dicta illa jam supra adducta, nempe *Jes. LXVI. 22. 2. Petr. III. 13. sq. & Apoc. XXI. 1. sqq.* ubi mentio fit *novi cæli & novæ terre*, atqve hoc esse regnum illud Christi adhuc expectandum putat. *Resp.* His in dictis nihil aliud promittitur, quàm *novum aliquod cælum, novaq; quædam terra*. Jam equidem diverse passim ab Interpretibus hæc explicari solent. Sunt qui literam sequentes putant aut renovandum esse cælum terramq; post hanc vitam, ut *Johann. Napeir Dominus de Merchiston* in der *Auslegung der Offenbarung Johannis* p. m. 487. sq. alique, aut post consummationem seculi DEUM planè novum cælum novamqve terram creaturum esse, ut *Michael Raabe, Ecclesiastes Wassertruhdingensis*, qui propterea integrum libellum scripsit lectu haud injucundum de novo hoc cælo, novaq; hac terra, sub titulo: *Neocosmos oder neue Welt* Norimb. Ann. 1671. edit: Contra autem alii literam deferentes vel novum cælum novamq; terram explicant de regno cælorum purius & clarius se ostendente in populo jugi & servitutis experte, ut *Jo. Coccejus* in *Apocal. Joh.* Vol. 5. Opp. p. m. 990. Vel ut quidem

dem omnium convenientissimum videtur, probant, loqui Spiritum S. phrasibus à rebus mundanis defunctis de rebus cœlestibus, quæ vero non sint more mundano accipiendæ ut *R. Calov. in Bibl. Illustr. N. T. Tom. 2. p. 1572.* aliiq;. Alii adhuc alias fovent sententias, quas hac vice prolixè recensere aut examinare instituti ratio non permittit. Quicquid sit, sententia Domini *Lacy* tamen, quæ reliquorum etiam nonnullorum Chiliastarum est ut *Josephi Medi in Clave Apocal. p. m. 274. sq.* aliorumq; locum habere nequit. Certissimum quippe est, in his dictis non promitti regnum illud, quod Neo-Prophetæ Fanatici urgent. Expresse enim satis *Jesaias, Petrus & Johannes* innuunt, novum hoc cœlum, novamq; terram expectari post hunc mundum postquam præsentis cœli interierunt igne accensi ac dissoluti, ac elementa combusta liquefacta *1. Petr. III. 12.* postquam prius cœlum transiit *Apoc. XXI. 1.* ut non commemorentur priora *Jes. LXV. 17.* qui est præsens hic mundus, Regnum autem illud Christi de quo Neo-Prophetæ somniant, adhuc in hoc mundo expectatur, ut expresse *John Lacy* loquitur. Quis autem regnum aliquod adhuc expectandum juxta hæc dicta in hoc mundo, qui juxta eadem illa dicta jam tum periit cum novi hujus cœli novæque terræ fit mentio? Quis non absurditatem hanc videt ad oculum? Quibus & illud adhuc accedit, quod gaudia in hoc novo cœlo dicantur æterna futura *Jes. LXV. 18.* adeoque eorundem non erit finis. Regnum autem hocce, quod Neo-Prophetæ nostri somniant, saltem mille annorum est, & à Christo tradendum, adeoque finem habebit. Novum argumentum, in adductis dictis non haberi quod *John Lacy* iisdem affinxit.

§. II.

Contra *Thesin secundam* objicit faltem unicum illud dictum *Joelis Cap. II. 28.* quod nondum impletum esse asserit. *Resp.* Vel ad nauseam usque Nostrates ad oculum satis demonstrarunt, Neo-Prophe-
tas hodiernos in hoc dicto plane nullum reperire præsidium. Constat id potissimum ex apertissimâ Spiritus S. explicatione in N. T. factâ *Act. II. 17. sqq.* ubi clarè satis asseritur, dictum hocce *Joelis* tunc temporis complementum suum habuisse. Quod si autem & ad reliqua nostra spectaret tempora, procul dubio id *Petrus l. c.* addidisset. Jam autem contrarium innuit, per voculas *Joelis* כן וחררי sua intelligens tempora, eaque vocibus: *ἐσχάτης ἡμέρας* denotans, ut ulterius sic ad nostra quoque tempora vaticinium hoc extendi nequeat, quippe & maximè memorabili exclamat voce: *τὸ ἐν τῷ εἰρημένον ἂν ᾖ ἡ προφήτης Ἰωὴλ.* Hoc ipsum est dictum per Prophetam *Joëlem*. Et, si tum temporis initium saltem aliquod Prophetiæ hujus impletum fuisset, huc usq; initium saltem revelationis veritatis cœlestis in N. T. habuissemus, quippe ex hac immediata revelatione & inspiratione verbum Domini habemus *2. Petr. I. 21.* Imperfectum ergò hætenus habuimus Canonem, frustra q; dixit Paulus *1. Cor. I. 5. sqq.* in omni divites nos esse factos in omni verbo & omni cognitione, ita ut non indigeamus ullo dono, cum tamen maximè necessario splendidissimoq; hætenus caruissemus dono. Quæ omnia autem sunt absurdissima. Ceterum plura adhuc de hoc dicto vide in *Minister. Tripol. ausführli. Bericht von den neuen Propheten p. m. 139. sqq.* *Minister. Hamburg. Quäcker-Breuel Cap. 4. in der Schwarm-Geister*
Bruth

Bruth p. m. 48. sq. B. M. Jacob. Stolterfoht *Considerat. Vision.* p. 148. & 403. B. Dn. D. Val. Albert. in *Vindiciis Exeget. hujus dicti B. Vinckler. Schriftmässig. Bedencken* p. 12. sq. B. Pfeiffer in *Antienthusiasm.* c. 3. § 2 p. m. 112. sqq. Magnif. Dn. D. GRUENENBERGIUS noster, Dn. Collega ac Fautor noster longè aestumatissimus in *Programmate quodam Pentecostali de Spiritus S. effusione in hoc dictum Ann. 1700.* Ex *Reformatis Thom. Bilson Episcop. Vinton. de perpet. Eccl. Christi gubernat.* c. 10. p. m. 186. sq. Frid. Spanhem. in *Disp. Theol. part 2. Disp. 19. Thes. 3* p. m. 301. sq. Ut aliorum scripta hac vice taceamus.

§. III.

Contra *Thesin Tertiam* nunc sequentia 12. proferruntur argumenta à *Johanne Lacy*. Nimirum *Objic.* (I) Ecstasin illam, agitationemque illam corporis planè singularem esse signum aliquod Prophetarum, quod probatur exemplis *Bileami, Saulis, Davidis, Ezechielis, Danielis, Jeremie & viri illius, qui Jechu unxit Regem*, aliorumque, qui in ecstasibus suis insolitos quoque ostenderunt gestus, ut & furentes inde fuerint dicti. Ejusmodi autem ecstases, & agitationes jam quoque dari in Neo-Prophetis his Anglicanis, easque non esse fictas, nec ex naturali quadam causa, post ecstasin enim eos nihil incomodi aut ægritudinis sentire, sed æq; sanos esse ac alios. *Resp.* (1) Non omnis ecstasis, corporisq; agitatio infallibile est criterion veri ac divinitus inspirati Prophetæ, quippe eandem & falsi Prophetæ passim fuere passi, quemadmodum ex exemplis supra jam adductis satis superque patebit. Est nimirum *Ecstasis* varia, nempe vel *naturalis* vel *praternaturalis*, vel *supernaturalis*. *Illa & ista*

ista quidem cum mira quadam corporis agitatione, ineptisq; ac ridiculis gestibus est conjuncta. De quibus plura qui desiderat, legere poterit Maximè Venerabilis Dn. D. Henning. Joh. Gerdesii, hodiè Superintend. VVismariensis longè meritissimi, ac Theologi Consummatissimi Diss. Inaug. de Enthusiasmo, Dn. D. Henr. Mublii Diss. de Enthusiasmo Poëtico, Dn. M. Panecii Diss. de Ecstasi VVitteb. Ann. 1695. hab. Paul. Zacchie Quæst. medico-legal. Tom. 1. l. 4. Qu. 5. p. 332. sq. & Qu. 6. p. 339. sqq. Petit. Dissert. de furore Poët. Meric. Casaubon. Comment. de Enthusiasm. aliosq;. Hanc autem, supernaturalem scilicet cum istiusmodi planè miserrima agitatione & concussione corporis, ineptisq; gesticulationibus fuisse conjunctam, nullo argumento, nec ullo exemplo probari potest. Adductos Prophetas tale quid fuisse perpeffos, dicitur, non autem probatur. Imò contrarium, tale quid nimirum in veris Prophetis, potissimum N. T. non fuisse conspicuum, satis videre est ex 1. Cor. XIV. 23. Equidem *furentes* dicebantur Prophetæ in V. T. Quod autem à mira hac agitatione corporis, ineptisq; suis gestibus sic vocati fuerint, nullibi Scriptura asserit. Glossa Marginalis nostra ad 1. Reg. IX. 11. monet; *furentes fuisse dictos, non quod attoniti aut devoti, ut Rabbinii delirant; sed quod impii Prophetas vocant furiosos, sicut hodie.* Quo & respexit B. Lutherus noster Tom. 5. Altenb. p. 829. & Tom. 7. p. 527. quocumque etiam sentiunt Theologi VVinarienses in Bibliis suis in citatum locum, conf. B. Sebast. Schmidt in Annotat. in Libb. Regg. in l. c. p. m. 214. Idem quoq; comprobatur exemplum Pauli, qui à Festo pro *furente* habebatur Act. XXVI. 24. qui tamen tunc non erat in ecstasi miram quandam

dam corporis agitationem patiens, aut stolidis gestibus utens, vide subsequ. *vers.* 25. Neq; hoc negandum, tremorem singularesque quosdam gestus ac actus in veri nominis Prophetis fuisse conspectos. Quemadmodum enim homo devotè orans, manus plicat, pectus pulsatur, genua flectit, oculos cœlitus attollit, & qui sunt hujusmodi gestus alii, quibus facile à non orante discerni potest, ita etiam maximè probabile, in homine prophetante planè quid peculiare fuisse. Vid. B. Dn. D. David Clodius in *Disp. de Prophetia & Prophetis Gieff. Ann. 1685. hab. Sect. 2. §. 17. p. 23.* Sed verò non apertè constat, qui & quales hi gestus fuerint. Sunt equidem qui certi quid determinare audent, & asserere, diabolum DEI simiam istiusmodi motus in Pythia, Sibyllis aliisque falsis Prophetis quoq; excitasse. Sicq; ex his judicant de illis. De quibus prolixè agit Reiner. *Vogelsang in Exercitat. Theolog. Exercit. 23. n. 7. 8 p. m. 635. sq. conf. Petr. Thyraeum Novesiens. de Apparition. l. 3. c. 20. & 21. p. m. 403. sqq. Anton. Cregut. in Revelat. Arcan. c. 12. p. m. 503. sq. & c. 24. p. 822. sqq.* qui autem hic simul discrimen aliquod inter Prophetas V. & N. T. observat. Rectius B. Clodius l. c. nihil certi hinc definire audet; sed potius in diversis subjectis hos gestus variasse arbitrat. Et licet etiam diabolus hæcce imitatus fuerit, communiter tamen mox prodere se solet. Atque hinc planè non probabile nobis videtur, planè easdem horrendas agitationes & in veris Prophetis fuisse conspicuas, ut quales in falsis observatæ fuere, & quibuscum agitationes Neo-Prophetarum Cemenorum planè conveniunt, de quibus mox plura. Neque id negandum, quamplurimas dari Prophetarum

rum *actiones typicas & Symbolicas*, easq; plane singulares, in Jesaia enim, Jeremia, Ezechiele, Agabo aliisque; utique eas observamus; attamen de his notandum est: partim Prophetas illos tunc non fuisse in ecstasi ejusmodi, quæ in Neo-Prophetis nostris observatur: partim & ex aliis intervenientibus circumstantiis patescere actiones hasce non ita ridiculas, quam Neo-Prophetarum Cemmenorum, sed maximè serias fuisse. Plura qui de his omnibus desiderat, legat *B. Hülsemann. in Prolegom. Commentar. in Jerem. præmiss. c. 2. & 6. B. Calov. in Prolegom. ad Lib. Histor. V. T. in Bibl. Illustr. V. T. Tom. 1. p. 647 sqq. Cornel. à Lap. in Proœm. ad Prophet. Maj. p. m. 7. sqq. Castr. Lib. de Prophet. J. Horozko l. 1. de ver. & fals. Prophet. Ant. Borremans. de Poetis & Prophet. Gisbert. Voet. in Dissp. Select part. 2. p. 1037. Hermann. VVits. in Miscellan. Tom. 1. l. 1. c. 3 p. 16. sqq. c. 4. p. 21 sqq. & c. 12. p. 88. sqq.* Quam optimè etiam Epiphanius *Hæres. 48. Tarr. 1. Opp. p. m. 409.* docet, Abrahamum quidem in ecstasi fuisse; sed non mentis, verum timoris, fuisse & alios Prophetas; sed non in ecstasi cogitationum, & rationis, mente sana locutos esse, in cogitationibus sobriis & castis, & non in amenti consternatione. Ut adeo nulla Neo-Prophetarum nostrorum convenientia vera allegari hic jure quodam possit. *Resp. (2)* Quod speciatim ecstasin Neo-Prophetarum Cemmenorum concernit, in omnibus fermè illa convenit cum tremore illo *Quakerorum*, quem tamen nemo sanæ mentis hætenus pro Divino habuit; quin potius nonnulli causis naturalibus eum adscripserunt. Fuerunt, qui *haustui* halitusum ex specubus istiusmodi mira quædam tribuerunt, quos autem rejicit *Hermann. VVits. l. c. c. 9. n. 18. p. 70.*

Alii

Alii mentionem hic faciunt *pulveris* cujusdam vulgò sic dicti: *Quäcker-Pulver* / de quo *Cl. Dn. M. Pet. Zorn Ann. 1707.* heic loci peculiarem aliquam scripsit Disputationem sub titulo: *De Philiris Enthusiasticis, Anglico-Batavis*, in cuius *sect. 1. §. 4.* putat, *B. Lassenium* primum esse, qui in *der Schrifftmäßigen Erörter. der neuen Secte der Quäcker c. 1 p. 7. & c. 5.* hujus *Pulveris* mentionem faciat; sed, quod pace Clarissimi Viri dixerim, hunc *Lassenii* tractatum non legisse videtur, quippe in citatis locis *B. Lassenius* (in editione illa, quam nos possidemus, quæq; inserta est libro, qui jam prostat sub titulo: *Alt und neue Schwarm-Geister Bruth*) plane nihil de hoc pulvere habet; sed *Dn. M. Zornius* relationem illam, quam *B. Dn. Colbergius* in *Platonischen Hermet. Christenthum. part. 1 c. 7. n. 2. p. m. 294. / 9.* sibi factam asserit, frustra *B. Lassenio* tribuit. Primum, quantum nobis quidem constat, *pulveris* hujus *Quakeristici* meminit *Historia illa Fanatica*, quæ *Londini Ann. 1660.* primam lucem aspexit, deinde verò ex Anglicano idiomate in germanicum est translata à *Dn. Bened. Figken*, in cuius *l. 2. c. 5. n. 18. p. m. 38.* sequens legitur *Historia* adducta ex *Libr. Hellbr. loose p. 46.* Eine Magd in London kam mit einem Quäcker zusammen / der sich ihr selbst zu that mit Merckmahlen der Liebe / ward überredet mit ihm zu trincken / er nahm was aus dem Papier und that es in den Trunc / sagte zu ihr im Discours, sie solte nun hinter ihm / er nicht mehr hinter ihr kommen / die Magd nach diesem empfand starke impression und inclination nach der Quäcker Versammlung zu gehen / ward in wunderbahrer Entzündung gebracht / ihr Sinn gang wieder die Bibel gelehrt.

lehrt. Etliche ihrer gottseeligen Freunde hielten einen Fast- und Bet-Tag für sie mit denen sie wahr/ doch ganz wieder ihren Willen. Indem sie Gott suchten/ ward sie hefftig tormentiert, ihr Leib schwal so sehr/ daß die andern bewegt ihr ihre Kleyder auflösen mußten/ damit sie Luft bekäme/ doch ehe desselben Tages Werck zu Ende gebracht ward / ward sie von diesem grausamen Ubel erlöst. Magno cum studio in hunc *Pulverem Quakeristicum* hactenus inquisivimus, num forte expiscari liceret, ex quânam materia constaret, cujus rei gratia & quamplurimas literas ad Amicos in *Anglia & Belgio* versantes dedimus, qui tamen ad unum omnes respondent, se planè nihil hactenus de hoc pulvere re-sciscere potuisse, haberi eum pro non-ente. Præ aliis amicus quidam ex *Londino* scribens sequentia respondet: Es committierten auch E. Hoch-Ehrw. nach dem Quäcker-Pulver zu sondieren. Davon wollen sie hie ganz nichts hören / sondern antworten mit Lachen / thun hinzu / wenn das wahre / so hätten die Quäcker wohl ganz Engelland Quäckerisch gemacht. Magnificus Dn. D. Jo. Frid. Mayerus in *Dedicat. Merici Casauboni Commentario de Enthusiasm.* præmissâ dicit, se studiosè collegisse præ cæteris etiam quædam de pulvere illo Propheten-Pulver vulgò dicto, raptus & phantasiæ turbas promovente, ex scriptis avtheticis & instrumentis publicis, quæ ad suas pervenerint manus. Quæ monumenta si Illustris & incomparabilis hicce Theologus publicaturus fuerit, plura de hoc pulvere constabunt. Quicquid autem sit, si non ex pulvere quodam, tamen ex alio *principio naturali* istiusmodi tremor ac agitatio corporis oriri potest. Dn. *Anton. van Dale*

Dale de Orac. vet. Ethnicor. p. m. 139. putat, solâ herbâ lanariâ, vel *Garô* illo Moscovitico (quod *Cavajar* vulgò vocant) *saponi Hispanico* pluribusque aliis mira plurima hic excitari posse. Quæ autem Medicis relinquitur, eorumque iudicio. Adhuc ex aliis causis naturalibus istiusmodi ecstases, furores & agitationes alii derivant. Varia exempla vide apud *Zacchiam in Quest. Med. Leg. T. 1. p. 338. sqq.* Unde & *Dn. Herm. VVitsius in Miscellan. Sacr. Tom. 1. l. 1. c. 24. n. 38. p. 391.* de pueris & puellis Gallicis Neo-Prophetarum nostrorum *Cemmenorum* iudicat ex exemplis eorum, qui vel phantasmatibus ludificantur, vel ex cerebri affectione, & humorum crasi miri affectus proficiscuntur, vel denique à quibus ficta venditantur pro factis. Naturalibus autem causis facile se quoque immiscere potest diabolus. Vid: *Zentgraff. Diss. de Colluv. Quakeror. Praside Dannhawero olim hab. p. 20. sqq. VVandalin. de revelation. Chilismi Considerationi pramiss. §. Præterea sunt nonnulli, & Herm. VVits. l. c. c. 9. n. 12. p. 66.* Resp. (3) Quando *Lacy* dicit, agitationes hæc non esse fictas, nec naturales, quia post ecstasin semper sani sint Neo-Propheta Anglicani; tum observandum, familiare hoc esse omnibus fermè Maniacis, ut vim morbi non sentientes illum prorsus negent, quo ipso conditio illorum tanto periculosior, pejorq; evadit. Vid. *Dn. D. Gerdes. Diss. de Enthuf. c. 2. Sect. 1. §. 3.* Eadem potest esse ratio Neo-Prophetarum Anglicanorum.

§. IV.

Objic. (II) Neo-Prophetas hosce speciatim *Matthæum Boissier, Joh. Cavalier, Mr. Fage, Eliam Marion* esse homines, sanctæ, laudeq; dignissimæ vitæ. Ar-

gumentum hoc foret: *Q. sunt pii, & habent revelationes, illi sunt veri nominis Prophetae Atqui Neo-Prophe-
ta Cemmeni &c.* E. Resp. (1) Non valet consequentia
Majoris, cum & ipse diabolus in Angelum lucis sese
transfigurare queat 2. Cor. XI. 14. Hinc & futurum,
quod monuit Christus, ut in ultimo die multi, qui di-
cent: *Domine, nonne in nomine tuo prophetavimus*, audi-
turi sint decretoriam sententiam: *discedite à me vos
operatores iniquitatis Matth. VII. 22. 23.* Et *Charitas Gam-
bara, Catharina Senensis, Brigitta* à sanctitate vitæ lau-
dantur; & hodiè *Virgo Assenburgica* eadem claruit famâ,
& tamen compertum fuit, veri nominis Prophetissas
eas non fuisse. Conf. B. *Vvinckler: im Schriftmâßi-
gem Bedencken p. 53. sq. B. Dn. D. VVandalin. l. c. §. Jam
& B. Luther., B. Dn. D. Pfeiffer. in Anti-Enthusiasm. p. 316
sq.* (2) Distingu. inter pietatem fucatam, & non fuca-
tam, suspectam & veram. Hanc in Neo-Prophe-
tis nostris reperiri, ea quæ jam suprà de iisdem ad-
duximus, credere non permittunt.

§. V.

Objic. (III) Reperiri in Neo-Prophetis hisce so-
litos characteres Spiritus, ex quibus cognoscitur, eum
habitare in homine, v. g. constantem vultus sereni-
tatem, temperatum gaudium in summis calamitati-
bus, contentam abstinentionem à cibo & potu, propen-
sionem ad conciliationem cum inimicis, assiduas pre-
ces, jejunia, lectionem S. Codicis, frequentationem
templi, & usurpationem Sacramentorum, declinatio-
nem omnium novitatum & singularitatis in sermo-
ne & gestibus, imò & certissimum hic adesse vero-
rum Prophetarum criterion, nempe humilitatem ex
toto

toto corde & vilipendium sui ipsius. Cumq; sic nunc à Spiritu S. agantur, sine magnò animæ suæ periculo eos resistere non posse. Potissimum duo hîc latent argumenta. Prius hoc est. *Q. constantem semper vultus serenitatem, temperatum gaudium in summis suis calamitatibus &c. imprimis & magnam cordis humilitatem præ se ferunt, illi sunt veri nominis Prophetæ. Atqui Neo-Propheta Cemmeni &c.* E. Resp. (1) Neg. Maj. Nondum enim hi sunt characteres veri alicujus Prophetæ infallibiles, quippe & impii, falsiq; Prophetæ affectare hæcce possunt. Magnam frontis serenitatem gaudiumque Rex Amalekitarum Agag præ se ferebat 1. Sam. XV. 32. Pariter & de *Julio Cas. Vanino Grammondus Hist. Gall. l. 3 p. 312 & Gubert Voet. in Diapp. Sel. part. 1. p. 203.* referunt, quod in summa sua calamitate magnum contestatus sit gaudium, quamvis mox in ipso igne caderet animus. Imo & ipse diabolus Sacris potest interesse, sacrumq; volvere Codicem. Varia istiusmodi exempla occurrunt in *B. Lutheri Tomis*, ex quibus ea collegit *Misander in Delic. Bibl. V. T. Ann. 1694. p. m. 169. sqq.* & Hypocritæ precantur ac jejunant *Matth. VI. 16.* magnamq; humilitatem præ se ferunt *Coloss. II. 23.* Et omnia hæcce adducta concurrebant in *Brigitta*; tamen prophetiæ ejus, quando ad normam S. Codicis examinabantur, erant mendaciæ. Conf. *VVinkler. l. c. p. 41. sq. & 64.* (2) *Minorem* quod concernit, varia hic adhuc in Neo-Prophetis desideranda occurrunt. Si tam propensi sunt ad conciliationem, quare tamen tot cruenta bella gesserunt, quare in vaticiniis suis omnia gravissima mala suis hostibus precantur, & cur non potius mala sua patienter ferunt, crucem Christi portantes,

tantes, ac pro hostibus suis orant, exemplo Christi, aliorumque verorum Prophetarum. Si legunt Scripturam S., quare non & eidem sese conformant? quare homines ab eadem attentatis suis abducunt? ut supra probavimus. Quam templa frequentare possunt, quæ pro delubris habent? Si *Sacramentorum* sunt æstimatorum, quare ergo omnes Ministros Ecclesiæ dispensatores horum mysteriorum rejiciunt, & universam Ecclesiam pro Babele regnoque Anti-Christi habent? imò tantos Sacramentorum æstimatorum non esse, inter alia quoque ex eo satis constat, quia tam necessarium Sacramentum, Baptismum scilicet minus curant. Refert namque Amicus quidam ex Anglia redux, se in colloquio quodam quod sibi cum Dn. *Lacyo* intercessit, ab eodem audivisse, quod dixerit, permissum esse quibusdam à Neo-Prophetis illis Pædobaptismum, aliis autem Spiritus instinctu contigisse, ut infantes citra aquæ Baptismum in sinum Ecclesiæ reciperentur. Quæ abominanda certè sunt, & veri nominis Prophetis minus convenientia. Si humiles sunt, quare se efferunt supra omnes Status hierarchicos eosque omnes exterminare cupiunt? Quæ omnia ex iis, quæ jam *sect. i. & 3.* adduximus, patefcunt. Posterius argumentum hoc erit: *Q. à Spiritu, cui nemo resistere potest, aguntur, illi sunt veri nominis Prophetæ. Atqui Neo-Prophætæ Anglicani &c. E. Resp. limit. Q. à Spiritu, & quidem Sancto verè, & non putatitiè saltem aguntur, illi &c.* Atque sic limitatâ Majore neg. Minor vi eorum, quæ jam in *precedente Sect.* satis superque probavimus.

§. VI.

Objic. (IV.) Scripturam S. unicam esse normam
in spi-

inspirationis. Jam verò Neo-Prophetarum horum vaticinia nihil in se continere, quod sit adversus hanc normam, docere nimirum eos, Christum esse fundamentum, & lapidem angularem, eos urgere duo illa præcepta, à quibus Moses & Prophetæ pendent, urgere etiam usum Sacræ Cœnæ, credere tres personas SS. Trinitatis, docere, Scripturam esse legendam, preces Domini, aliasq; in quibus Regum & aliorum Principum fit mentio, esse fundendas, cerimonias Christianæ religionis esse retinendas, & quæ his similia.

Argumentum : *Quorumc. doctrina ac prophetia fidei est analoga, illi sunt veri nominis Prophetæ. Atqui Neo-Prophetarum Cemmenorum &c. E. Resp. limitando Major. Quorumc. doctrina & Prophetia constanter ac in omnibus fidei est analoga. Limitatione hac opus est. Diabolus enim, quemadmodum in Angelum lucis se potest transfigurare, ita & ad tempus & in quibusdam veritatem admittere potest, modo in causâ primariâ falsâ victoriam obtineat. Benè Gerson de probat. Spirit. p. 532. In Spiritu mendacii mille quandoq; sunt veritates apertæ, ut in unicâ latenti falsitate decipiat. Et de distinct. verar. vision p. 592. inquit: Præmittit aliquando demon veritates plurimas, & post temporis tractum, quando persuasit hominibus, tunc id, quod fallit, subministrat, & hoc vel ad deceptionem singularis personæ, vel ad vituperium totius devotionis aut ad scandalum verbi Divini. Etenim dum cadit unus, quem ante magni esse nominis talium revelationum fama vulgavit, irriacent deinceps seculares seculariter viventes unumquemlibet, qui religiosâ simplicitate vitam agere decrevit: appellatur confestim illusor, clamatur phantasticus, exhibilatur papelardus, begosus, & begardus, & sic*

& sic occasione accepta irridetur justi simplicitas. Conf. B. VVinckler l. c. p. 37. & B. VVandalin. l. c. §. Quare quicung. Facta autem hac limitatione negatur jam Minor. Licet enim forte in uno alterove veritatem quandam verbo DEI conformem Neo-Prophetæ hi confiteri videantur, in quamplurimis tamen & prophetias eorundem analogiæ fidei conformes non esse, jam in præced. Sect. probatum dedimus. Et quâ cum conscientia jam Lacy asserere potest, Neo-Prophetas hosce commendare preces, in quibus mentio fit Regum & Principum, item cerimonias Christianæ religionis esse retinendas, cum tamen omnes Reges vocent Tyrannos, Magistratum omnem contemtim tractent, Anti-Christum & Babelem ubivis esse, novam religionem introducendam esse clament, quod & Dn Lacy in subsequenti argumento expresse asserit? Confer ea, quæ jam supra Sect. 3. diximus, quibuscum hic Lacy discursus conciliari non poterit.

§. VII.

Objic. (V) Vinculum illud, quô ipse Salvator noster, ejusq; Apostoli Ecclesiam Christianam ligarunt, & hîc reperiri, scopumq; novæ hujus dispositionis esse, nempe unionem, amorem, misericordiam, mansuetudinem, condonationem, unanimi-
tatem, fraternam dilectionem, humilitatem, vanitatem, sympathiam, pacem &c. Argumentum: *Q. vinculo vera Ecclesia, unitate nimirum sunt devincti, illi non sunt falsi Propheta. Atqui Neo-Propheta Cemmeni &c. E. Resp. Neg.* in hoc argumentô & Major & Minor. Major quidem, si absolutè sumatur, quippe alias & inter malos imò & inter ipsos diabolos poterit esse quædam unio, scopus
tamen

tamen præfixus nihilominus potest malus esse, vid. *Jes. V. 18. Luc. XI. 18.* Equidem Unitas vinculum est veræ Ecclesiæ, ita tamen, ut unitas hæc ad gloriam DEI, ipsiusq; Ecclesiæ conservationem vergat. Quale quid verò Neo-Prophetæ Cemmeni non quærunt, qui potius veram Ecclesiam totam, totamq; discerpunt, dum eam regnum Anti-Christi, & Babelicam esse calumniantur. *Minor* itidem negatur, talis quippe unio, ut hîc gloriatur *Lacy*, non datur, quippe reapse & inter ipsos Neo-Prophetas scissiones dari, jam in præcedenti Sect. observavimus.

§. VIII.

Objic. (VI) Neo-Prophetas hosce sese sponte publicè obtulisse iis, qui societates ipsorum amant, atq; sic qualitates ipsorum cognosci potuisse, easq; singulares compertas fuisse. Scriniarium aliquem simplicem *Mr. Allute*, qui antea sine libello precum orare non potuerit, nunc ecstaticum, & à Spiritu S. edoctum ardentè orare, indoctam aliquam mulierem in ecstasi docuisse, DEUM trinunum esse colendum, quæ, cum alii fortè de hac ipsâ materiâ differerent, mulier tamen horum omnium inscia protulerit; stylum etiam singularem esse & Majestaticum. Duo potissimum in hisce latent argumenta. Prius hoc est: *Quorumc. qualitates & ab aliis divina fuere deprehensa, illi pro falsis Prophetis non sunt habendi. Atqui Neo-Prophetarum Cemmemorum &c. F. Resp. limit. Q. qualitates & ab aliis, & quidem non suspectis, ut verè divina ex genuinis Criteriis fuere deprehensæ, illi &c. Atque sic limitatâ Majore negatur Minor, Neminem enim allegat Dn.*

L

Lacy.

Lacy, nisi proprium testem, qui autem meritò suspectus in propriâ causa habetur. Aliàs alii contrarium testantur. Vide scripta Anglicana hanc in rem *sect. I.* adducta. Exempla allata nondum probant, quæ probare debebant, quippe ab alio principio ea poterunt deduci, quàm *Divino*. Paria exempla in *Enthusiasmo naturali ac præternaturali* passim sunt obvia. Vi- res etiam imaginationis quamplurima interdum va- lent, ut ex exemplis *Priscilla*, *Brigitta*, aliorumque passim videre est. Vid. *VVinckler. l. c. p. 53. & 63. VVan- dalin. l. c. §. Præterea sunt nonnulli. Hermann. VVitf. l. c. p. 21. sqq. & p. 52. sq.* Adducta ergò non probant, in- fallibiliter Neo-Prophetas nostros esse veri nominis tales, imprimis, cum contraria argumenta adsint, ex quibus satis constat, qualitates hæc non esse divinas. Quod mulier illa talia fuerit locuta, de quibus eo ipso tempore & alii differuerint, ex accidenti id fieri po- tuit, ut quotidie accidit, quodque propterea non sta- tim pro *Divino* habendum est. Alterum argumen- tum hoc est: *Quorumc. stylus planè singularis ac Maje- staticus est, illi pro falsis Prophetis non sunt habendi. Atqui Neo-Prophetarum Cemmenorum &c. E. Resp.* Quam maje- staticus hic sit stylus, de eo testabuntur flosculi in *præced. Sect.* adducti.

§. IX.

Objic. (VII) Loqui Prophetas hosce in perso- nâ DEI, quod si hic impostura quædam esset, ma- gnâ hanc fore blasphemiam, gravissimâ poenâ di- gnâ. Magnâ hîc dari conformitatem cum modo illo, quo DEUS olim Prophetis sese manifestavit, indicare

indicare id verba : ponam verba mea in ore tuo, verbum Domini erat ad me &c. Ita & genus dicendi maximè conforme esse Prophetico illi. Nec obesse, quod & mulieres & infantes jam Prophetico illo munere fungantur, & olim Prophetissas fuisse *Mirjam, Deborah, Huldam, filias Philippi* &c. adesce & vaticinium *Joelis* ad præsentes quoque dies respiciens. Argumentum primum hoc erit : *Q. in personâ Dei loquuntur, illi sunt veri nominis Prophetae. Atqui Neo-Prophetae* &c. E. Resp. limit. *Qu. verè in personâ DEI loquuntur* &c. Limitatione hac opus est. Absolutè enim *Major* si intelligatur, non sequetur, quippe omnes falsi Prophetae prae se tulerunt DEUM per se loquentem. Sic in *Revelat. Brigittae l. 1. c. 1.* eadem leguntur : *Ego sum creator cæli & terra. Et mox : Tu autem filia mea, quam elegi. Cap. 3. Ego sum DEUS tuus, Dominus quem colis. Cap. 5. Ego sum creator omnium, Ego Rex gloria & Dominus Angelorum* &c. Sic & *Catharina Senensis* Confessionario suo *Kaymundo* quærenti, *quanam esset?* respondebat : *Ego sum qui sum;* Vid. *Bzov. de Cathar. Senens. c. 1. par. 7.* Et Spiritus ille, qui *Nicolao Drabicio* sese revelasse dicitur, vocat se *Jehovam Dominatorem terræ Patrem, Fil. & Sp. S.* Vid. *Ejus Revel. p. 56. 63. 90. 107. &c.* Eodem modo & recentissima Prophetissa *Asseburgica* vaticinia sua protulit. Vide *Speciem Facti. Conf. & B. Vinckl. l. c. p. 57. & B. Pfeiffer. l. c. p. 320. sqq.* Limitatâ autem *Majore* negamus *Minorem.* Argumentum secundum hoc est : *Quorumc. doctrina genus est Propheticum, illi sunt veri nominis Prophetae. Atqui Neo-Prophetarum Cemmenorum & Anglicanorum* &c. E. Resp. Neg. absolutè

absolutè *Min.* Contrarium in præced. Sect. jam probatum dedimus. Argumentum tertium est: *Si & olim in Ecclesiâ DEI mulieres Prophetissæ fuerint, & de infantibus idem & Joel prædixerit, sequitur, nihil absurdi esse, si & hodie dentur. At verum est prius. E. & posterius.* Resp. Neg. Consequ. quia à temporibus antiquioribus & ab Ecclesiâ plantanda & præsentia tempora & Ecclesiam plantatam N. V. C. Prophetissæ illæ nominatæ coram toto populo testimonium hocce à Spiritu S habebant, quale verò præsentī hâc ætate adhuc desideratur in *Neo-Prophetissis Anglicanis.* Aliàs & id novimus; mulieres tanquam sexum imbecilliorē seductionibus & illusionibus Satanæ præsertim esse obnoxias, imò & cum vis imaginationis in iis magna, & in præsentī negotio falsa quædam persuasio facilis est. Hinc *Gerson de probat. Spir. p. 531.* Si persona sit novitia in Zelo fidei, quia novitius fervor citò fallitur, si regente caruerit, præsertim in adolescentibus feminis, quarum est ardor nimius, avidus, varius, effrenis, ideoq; suspectus. Vide quoque *Barthol. Silyllæ specul. peregr. p. 293.* Unde & illusio hîc prona. De muliercula quadam jactatis suis visionibus in regno *Peruensi* magnum Theologum seducente, vide *Jacob. à Costa apud Delrion l. 4. Disquis. Magic. c. 1. p. 361.* de puella *Aurelianensi Johanna Darc Lotharingica Pseudo-Prophetissa,* vide prolixè agentem *Gisbert. Voet. in Dispp. Sel. part. 2. p. 1031. sqq.* Eadem & aliis contingere possunt. Quid de dicto *Joelis* habendum, jam supra diximus.

§. X.

Objic. (VIII.) Nec utilitatem, nec morem Satanæ esse aliquid contribuere ad honorem DEI. Id tamen

men præstare Neo-Prophetas, v. g. eos convertere quamplurimos Pontificios, lapsosq; Protestantes, promovere seriam pœnitentiam, vitæq; emendationem, & quæ his similia. Morem quidem eorum videri indecorum, qui tamen si forte in conventibus ipsorum sinistrè sit judicatus à quoquam, eum statim à Spiritu ipsorum miro modo fuisse & manifestatum & objurgatum, imò & quamplurima alia occulta in ecstasibus suis revelare. Argumentum prius hoc erit: *Si Neo-Propheta hi falsi forent, sequeretur & diabolus aliquid in honorem DEI posse agere. Falsum est posterius. E. & prius. Resp.* Quæ Neo-Prophetæ hi agunt, parum vergunt in honorem DEI, & utilitatem Ecclesiæ. Contrarium ex jam præced. Sect. elucescit. Si quæ autem forte in honorem DEI proferunt, ea apparentia saltem sunt, non verè talia. Hinc limitamus argumentum: Si Neo-Prophetæ hi falsi forent, sequeretur & diabolus quid in honorem DEI posse agere, *apparenter* scil. Atq; sic posterius falsum non est. Quippe diabolus, homines ut seducat, sæpè aliquid agit, quod magnam præ se fert speciem. Vide quæ jam §. V. diximus. Conf. etiam, quæ non ita pridem contra Domini *Parisi* jactatam visionem hîc monuit Dn. M. Christian *Serber* / in der nöhtigen Erinnerung bey der specie facti p. 12. sqq. Posterius argumentum hoc erit: *Q. occulta detegunt, illi sunt veri nominis Propheta. Atqui Neo-Propheta hi &c. E. Resp.* Major absolutè sumpta rursus non valet. Damus instantias à falsis Prophetis quamplurimis & obsessis, qui itidem occulta detegunt, ut quotidiana experientia docet. Habemus etiam exempla

Pseudo-Prophetarum gentilium, Brigittæ aliorumq;. Hinc limitamus: Quic. occulta detegunt ex *Spiritu verè Prophetico &c.* Et sic limitatâ *Maj.* negamus *Minorem* ex rationibus nostris supra adductis.

§. XI.

Objic. (IX.) Multos quidem veteres Prophetas miraculis non claruisse, nec videri hodiè iis opus esse ad confirmandam Divinam inspirationem; nihilominus tamen in Neo-Prophetis Anglicanis reperiri quamplurima miraculis æquivalentia, v. g. manifestationem occultarum cogitationum, adhortationem ad sustinenda summa quoq; martyria ex amore veritatis, notitiam peregrinarum linguarum antea incognitarum, item, quod 2000. minus instructi steterint adversus instructissimum exercitum 20000. militum, quòd cælum sese supra eos aperuerit, quòd & *Mr. Claris* in igne inviolabilis steterit, aliaq;, quæ causis secundis tribui nequeant. Argumentum hoc est: *Q. factis miraculis æquivalentibus clarent, illi sunt veri nominis Prophetae. Atqui Neo-Propheta Cemmeni &c. E. Resp. (1) Major* si absolute & illimitate sumatur, non admittitur, ob instantias quæ dantur. Quippe & falsi Prophetæ plurima præstant, quæ speciem miraculorum præ se ferunt. Novimus, quid Magi tempore Mosis in Ægypto præstiterint? Novimus, quid ipse Christus de falsis Prophetis in N. T. monuerit & prædixerit *Matth. VII. 22. c. XXIV. 24.* Limitanda ergò *Major*: *Q. factis miraculis verè talibus æquivalentibus, clarent &c.* Sic limitatâ *Maj.* neg. *Min.* Miracula enim hæc Neo-Prophetarum sunt saltem *apparenter* talia! Hinc Resp. (2) quod specialia

alia illa adducta facta concernit (a) de manifestatione occultarum cogitationum quædam jam in præcedenti Objectione diximus. Quibus adhuc addimus sequentia: Initio de veritate rerum gestarum omninò adhuc quærendum esse, fidem enim Neo-Prophetarum non in omnibustenenendam esse, ex iis, quæ jam in præced. Sect. diximus, constabit. Deinde, licet etiam omnia fortè ita sese haberent; novimus tamen, omnes Enthusias solere divinare & futura prædicere, ac occulta manifestare; cujus rei causam variè investigare conati sunt, de quibus vide *Meric. Casaub. in Commentar. de Enthusias. c. 2. p. m. 15. sqq. Herm. VVits. in Miscellan. Tom. 1. p. 52. sqq. Dn. D. Gerdes. in Diss. Inaug. de Enthusias. Cap. 2. Sect. 1. §. 6.* Omninò & nos concludimus, magnum illum dementiæ attigisse gradum, qui postpositâ naturali prudentiâ sobrioq; rationis usu Enthiasmum divinatorium affectat, nullamq; animis nostris divinandi facultatem propriè sic dictam naturaliter insitam esse. Quicquid etiam contra nonnulli defendere audeant, ut *Ammon. Tom. 2. opp. p. 196. & Petrus Petit. de Sibylla l. 1. c. 8.* Quibus & consentire videtur *Paul. Zacchias in Quæstion. Medico-Legal. l. 4. tit. 1. qu. 5. n. 5. & 15. sqq. Tom. 1. p. 333.* De quibus conf. *Dn. D. Buddei diss. An naturali homines polleant vaticiniandi facultate?* Hinc omnis futurorum prædictio ita & occultorum manifestatio, quæ ab alio quàm Summo Numine emanavit, nullam aliam, quàm accidentalem habere potest veritatem. Quamvis & id verum, profunda Satanæ esse magna, quemadmodum in *energumenis* passim videre est. (β) Adhortatio ad sustinenda martyria passim, seu mortem

mortem cruentam & apud Gentiles ipsosq; Atheos reperta fuit: Martyrium autem rigorosè sic dictum quod ob veritatē doctrinæ sustinetur, in Cēmenis omninò laudandū fuisset, si veritatē habuissent, ac in terminis mansissent, nec Enthusiasmo se emancipassent, utpote qui jam omne bonum, quod forte in iis antea fuisset, in nihilum redigit. (γ) Locutio & notitia alienarum linguarum pro miraculo in Neo-Prophetis nostris planè non venditari poterit. Specimen linguæ latinæ & græcæ habuimus supra, quam ineptam autem locutionem ex principio quodam supernaturali deducere, planè absurdum ac impium foret. Dn. *Lacy* rudimenta harum linguarum jam in juventute didicerat. Atq; sic menti jam quodammodo impressæ erant, ut nunc corrupte admodum iisdem loqui planè nullum fuerit miraculum, quemadmodum & tale quid in simili exemplo Præsidi Illustri Medico & Consiliario Aulico Dn. *JO. ERNEST. SCHAPERO*, Affine, Collega ac Patrono nostro summo perè colendo, peregregiè edocuit Excellentiss. hodiè Medicus Aulicus Dn. *D. ERNEST. HENR. FECHTIUS*, Theologi nostri Fil. in *Disp. Medicin. Curios. Specimen exhib. qu. 2. §. II.* Quomodo aliàs etiam obsessi virtute quadam præternaturali alienis linguis, de quibus antea planè nihil noverint, fuerint locuti, prolixius egit *Meric. Casaub. de Enthusiasmo. c. 2. p. m. 21. sqq.* (δ) Quod 2000. milites steterint contra 20000. non statim pro miraculo, & inspirationis indicio est habendum. Et Potentissimus quidam Monarcha ante aliquot annos si non majus quid, certè tamen idem ferme præstitit, qui tamen exercitum suum nunquam pro inspirato aut

Pro-

Prophético venditavit. Singularis quædam hæc potuit fuisse gratia, qua DEUS Cemmenos beare voluit, quâ abuti non debuissent; Et id certum, magna naturæ esse mysteria, ingens robur etiam quod concernit. vid. *Rolbag. de fonte sal. Certam. c. 8. 9. 10. & B. Vinckler. im Schrifftmässigen Bedencken p. 59. (c)* Quod cœlum sese super Cemmenos nostros aperuerit, nec id statim pro miraculo habendum, quippe ex accidenti fieri potuit, æq; ut tempore *Thoma Munzeri* accidit, quo in prælium cum suis seditiosis militibus eunte, apparebat iris in cœlo; Jam verò idem hic *Munzerus* in vexillo suo gerebat iridem. Atq; ex eo nunc singulare aliquod præsumere volebat miraculum, singularemq; DEI assistentiam, suosq; magno cum animo excitabat. Sed eventus docebat, iridem ex naturalibus, animum verò *Münzeri* ex peccaminosis causis ortum duxisse conf. *B. Luther. Tom. 3. Altenb. p. 130. b. (c)* quod probationem *Clarii* per ignem concernit, de eâ jam egimus supra, ex quibus constabit, eam planè non huc spectare. Similes imposturæ & in quamplurimis aliis poterunt fuisse, quæ sic frustra pro miraculis venditantur.

§. XII.

Objic. (X) Eventum comprobasse, quæ Cemmeni prædixerunt, idq; ex quamplurimis testimoniis *Marionis, Fage, & Cavalier* constare. Æq; minus lucri etiam habere, ac olim Prophetæ V. & Apostoli N. T. habuerunt, ut adeò præsumptio deceptionis in eos cadere nequeat. Primarium argumentum hoc erit: *Quorumc. Vaticinia eveniunt, illi sunt veri nominis Prophetæ. Atqui Neo-Prophetarum Cemmenorum & Anglicanorum &c. E. Resp.*

(1) ad *Major.* eam denuò absolute non sequi. Nam non ex solo vaticiniorum eventu Prophetam ut verum esse recipiendum, ipse Spiritus S. docet *Deut. XIII. 1. 2.* Inde & plurima maxime speciosa exempla habemus prædictionum eventu comprobatarum; sed non à DEO, quin potius à diabolo ortarum. Inter hujusmodi mirabiles dæmonum artes *Anton. Cregut. in Arcanor. Revelat. c. 24. p. m. 835.* recenset, quæ de *Joachimo Abbate Calabrino* jactantur, quæ ita stupenda, si vera sint, ut cunctis admirationi fuerint. Namq; ille Abbas omnes futuros Pontifices Romanos prædicebat, illorumq; nomina & formas seu species externas. Idem etiam nonnulli memorant de *libro Leonis Imperatoris*, in quo *Imperatores & Patriarchæ Græci* prædicti reperiiebantur, Eadem & de *Regibus Polonia* prædicta legimus. Sic v. g. im fliehenden Passagier durch Europa in der 5. Promenade p. 12. sqq. occurrit vaticinium hocce ab *Henrico Valesio* successive hætenus impletum: *Flos de Valle: Corona: Exul fortunatus: Gloria succedens: Manipulus sterilis: noctis breve sidus: Manus congregatorum.* Quibus Symbolis *Henricum Valesium, Stephanum, Sigismundum III., Vladislaum, Johannem Casimirum, Michaelem & Johannem III.* præfiguratos fuisse, putari solet. Et aliud vaticinium de iisdem Regibus exhibet *B. Dn. Grodeck* in plane eruditiss. *Schediasm. de Scriptoribus Historie Polonicæ* p. 88. sq. ita sonans:

*En Frater quamvis procul abs te mittere prolem
Polonia regno tibi sunt considerata,
Primus adest horum, V. gentis prosecutus amore.*

I. C. non ornat regnum, nec M. diu regnat.

*I. moritur; post hunc A. Rex fit cum Domino, qui
Incipiet forti Zelo; benè singula fient.*

Ille animam perdet bellando pro grege Pastor.

T. ruet E. que luet. S. C. M. sponte patefcent.

Atq; H. L. aperient pro tunc altaria sacra

Tempore quo fiet novum cum Principe fœdus.

Aquila nigra biceps, albâ pereunte sequetur.

Juncta Lechis & sic pereant nunc secula Regno.

Per V. Uladislauum IV., per I. C. Johannem Casimirum,
per M. Michaellem, per I. Johannem III., & per A. Au-
gustum II. notari quivis facile divinare potest. Quid
reliquæ literæ indicent, futura demum aperient tem-
pora. Mira hæc certe sunt, & stupore digna. Quod
autem illa à DEO, judicante *Anton. Creguto l. c.* non vide-
tur rationi consentaneum. Non malè fortè. Nam cui
bono hæc DEUS revelasset? quasi verò DEUS ho-
minum vanorum pruritui & inani curiositati favisset?
Revera enim miracula & opera DEI extraordinaria
haud fiunt *παρέργως*; sed propter finem necessarium
& bonum Ecclesiæ utile. Imò & prætereà infinita
alia passim reperiuntur exempla vaticiniorum, even-
tu suo quidem comprobatorum, ex principio tamen
supernaturali planè non ortorum. *Resp. (2) ad Mino-*
rem. Quid mirum unum alterumve evenire. *Quis*
enim, ait Cicero *l. 2. de Divin.* qui totum diem jaculans,
non aliquando collimet? Semper vaticiniis intenti sunt
Enthusiastæ, quid mirum, si forte nonnunquam præ-
dicant. Vid. Dn. D. Gerdes. in *Disp. de Enthuf. cap. 3.*
§. 36. Quoties autem non è contra & mentiti sunt

Neo-Prophetæ nostri Cemmeni & Anglicani? Specimina fat sufficientia jam dedimus supra, infallibilitèr indicantia, & ea quæ evenerunt, non esse à veri nominis Prophetis.

§. XIII.

Objic. (XI) Quadringentas vel quingentas illas Admonitiones Propheticas Londini in ecclasi datas satis indicare, Prophetas hosce esse veri nominis tales. In his enim se exhibere ut Præcones DEI, præparare DEO viam, annunciare, brevi tempore elapso, nempe post tres annos instare regnum DEI &c. *Resp.* Ex iisdem Propheticis admonitionibus in *sect.* 3. jam planè contrarium probavimus. Quæ hic repeti poterunt.

§. XIV.

Objic. (XII) Istiusmodi quid hætenus in totâ Christianâ Ecclesiâ non accidisse. Accipienda ergò esse omnia, ne & nos redargutio Christi petat, quod signa temporum nec discere nec dignoscere velimus &c. *Resp.* Planè nihil novi hic accidisse ex variis exemplis supra jam à nobis adductis ad oculum constat. Quot enim non fuerunt, qui magnâ sub specie magna de se venditarunt, ità ut & alii initio putaverint, aliquid singularis subesse, eventus tamen nihilominus fraudes diaboli detexit. Adde auctoribus jam suprâ magno numero à nobis citatis, *Jean D' espagne in Schibboleth n. 38. & 39. p. m. 554. sqq. Opp. & Dn. Jo. Ernest. Schulenburg in der Schriftmäßigen Betrachtung der neu gerühmten Erscheinungen p. 40. 96. & Dn. Gerber in der nöthigen Erinnerung p. 6. sqq.* Et si vel etiam nunquam tale quid
in

in Ecclesia hætenus fuerit auditum, nondum tamen exinde sequitur, Neo-Prophetas hosce immediatè esse à DEO. Et diabolus, cum novit exiguum ei superesse tempus, magnâ cum ira ad nos venit, taliaque mira excitat, ut si possibile, vel ipsi electi seducantur. Quæ Dn. Lacy in Epilogo suo adhuc perorat, nempe Neo-Prophetarum horum Anglicanorum vocationem brevi tempore per universum orbem personaturam esse, ipsum hodiernum tempus jam satis superq; refutat, nec ulteriori hæc examine ampli⁹ indigent, cum ubivis ineptiæ eorundem patefiant, quas & his ipsis temporibus, quemadmodum *Novella publica* non ita pridem nos docuerunt, apud *Helvetios* quoque proderunt, proptereaque animadversionem Magistratus in se derivarunt. Cæterum novum hoc est Specimen fructuum illorum, quos spes illa meliorum temporum nobis tulit. Utinam gravissimas hæc tentationes observaremus omnes! Utinam & imprimis attenderent ii, qui minus fundatis suis doctrinis hætenus in Ecclesia hisce diaboli tentationibus ansam supeditant, suarumque periodorum ac temporum determinationibus jam præsentium illusioni sese exponunt, posteritatisque ludibrio eo magis adhuc exponant, interea autem & Atheis ac Empæctis calumniandi saltem occasionem præbent. Tu autem

ô sanctissime DEUS, sanctifica nos porro in

Tua Veritate. Verbum Tuum est

VERITAS! Amen!

SOLI DEO GLORIA!
AMEN!

SURREXIT!

Meritò, optime *Wepplingi*, de hocce Specimine Academico Tibi gratulor, Deumque ardentissimis in Christo sollicito precibus, ut conatibus tuis semper benedicat, ac Patronos conciliet benignos! Perge tuam, ita ut hætenus cum laude cepisti, agere vitam verè Academicam Studio theologo dignam. DEUS conatibus tuis porrò benedicet, & studiorum tuorum emolumenta, favente Summo Numine, senties uberrima. Vale.

Dabam.

Festinate calamo

Feria III. Pasch.

Ao. 1711.

Sum T. Cl.

addictus

J. N. QVISTORPIUS. D.

Vi meliora Prophetarum, veterumq; Magistrum,

Ut repleta DEO, scripta tenere soles:

Rectè, *Wepplingi*, reprobas vesana Prophetum

Fata novellorum, somnia apostatica.

Absis Drabici, fuge Poniatovia Virgo,

Turgide Sutor abi, Rustice vane vale!

Ac tu Roemlingi, piceo cum fratre novello,

Verba pudenda undis flaminibusq; date.

Non ab Apostolicis nos scriptis vellere possunt,

Quæ stolidi fertis, somnia apostatica.

Sive quid eloquii vero fors congruit ori,

Sive quid è falso funditur ore nigri:

Semper

Semper fallimini: semper vos fallitis, umbræ
Luminis exsortes, quas DEUS ipse fugat.
Vosq; Sevensenses, quid turbas nectitis atras,
Quid nubes operum, quid pigra verba datis?
Quid Gallos, Anglosque simul convellitis ægros,
Quando vestra fluunt fornicia apostatica?
Non DEUS in vobis habitat: sed aranea sola est,
Quæ dispanfa hominum credula corda capit.
Desine mentiri Dominum, simulare prophetas,
Fingere cœlestes, turba ministra stygis!
At vos, qui solis didicistis fidere scriptis,
Quorum cœlesti nititur ore Canon:
Quodquod apostolico vatum successerit ævo,
Omne prophetizans os reprobate simul.
Dicite securè, quod fallant ore profundò,
Quodque horum nil sint somnia apostatica.
Non vos terrebit rerum nitor, exitus, ordo,
Non vitæ species, non pietatis opus,
Non vultûs tortura gravis, non marcida mala,
Non phaleræ vocum, non simulacra soni,
Non figmenta precum, non vatum pendula colla,
Non jejuna dies, non gemebunda quies.
Quisquis apostolico non dixit tempore vates,
Ejus damnetis somnia apostatica.

*Nobiliss. & Clariss. Dn. Wepplingio, Auditori
veritatis Strenuo gratul. f.*

**JOH. PETR. GRÜNENBERGIUS, D.
C. C. P. P. & S. M.**

NOBI-

NOBILISSIMO & CLARISSIMO SUO

DN. RESPONDENTI

S. P. P.

PRÆSES.

NUnquam ferme tristiori fato alma nostra perculsa est Ecclesia, quam tristissimo hocce Seculo nostro. Quæ dum in armis tot annos invicta stetit, ruinam minari videtur ab iis, qui innovare & turbare hodie non desunt sub specioso etiam pietatis ac prophetiæ obtentu, histriorum instar, Principum personam agentium habitu, gestu, sermone, introrsum nihil eorum agentium. Sed vero ne sic tamen desperandum hic erit. Omnipotentissimus enim Servator noster, mortis ac inferni Devictor gloriosissimus, cujus dulcissimam hodie recolimus memoriam, promissi sui memor pro Ecclesiâ suâ pugnabit, spiritu labiorum suorum porro occisurus impium, & ulterius quoque excitabit organa suæ gratiæ, quorum ministerium afflictissimæ suæ profit Ecclesiæ. Tu autem Clarissime DN. WEPPLINGI, qui Dissertationis præsentis, Specimen aliquod factorum horum Ecclesiæ edentis, defensionem in te suscepisti, laudem tibi concilias haud exiguam, quod nimirum & tu animum tuum ad militiam hancce pro Gloriâ Servatoris nostri ac salute Ecclesiæ præparare studeas. Macte Juvenis Optime, & quemadmodum hætenus diligentiam, doctrinam, morumque suavitate Præceptoribus tuis Bonisque omnibus te commendare cœpisti, sic in studiorum tuorum stadio pergas, nec dubitabimus, fore, ut & ex ministerio tuo tandem aliquando sui in Ecclesiam redundaturi sint fructus. Gratulor de præsentis tuo Conamine tibi animitus, ulterioremque Spiritus S. Gratiam Patronorumque favorem apprecor ex pectore toto. Scribam Rostochii d. 8. April. Ann. 1711.

NOBILISSIMO & CLARISSIMO SUO

DN. RESPONDENTI

S. P. P.

PRÆSES.

NUnquam ferme tristiori fato alma nostra perculsa est Ecclesia, quam tristissimo hocce Seculo nostro. Quæ dum in armis tot annos invicta stetit, ruinam minari videtur ab iis, qui innovare & turbare hodie non desunt sub specioso etiam pietatis ac prophetiæ obtentu, histriionum instar, Principum personam agentium habitu, gestu, sermone, introrsum nihil eorum agentium. Sed vero ne sic tamen desperandum hic erit. Omnipotentissimus enim Servator noster, mortis ac inferni Devictor gloriosissimus, cujus dulcissimam hodie recolimus memoriam, promissi sui memor pro Ecclesiâ suâ pugnabit, spiritu labiorum suorum porro occisurus impium, & ulterius quoque excitabit organa suæ gratiæ, quorum ministerium afflictissimæ suæ profit Ecclesiæ. Tu autem Clarissime DN. WEPPLINGI, qui Dissertationis præsentis, Specimen aliquod factorum horum Ecclesiæ edentis. defensionem in te suscepisti, laudem tibi concilias haud exiguam, quod nimirum & tu animum tuum ad militiam hancce pro Gloriâ Servatoris nostri ac salute Ecclesiæ præparare studeas. Macte Juvenis Optime, & quemadmodum hætenus diligentiam, doctrinam, morumque suavitate Præceptoribus tuis Bonisque omnibus te commendare cœpisti, sic in studiorum tuorum stadio pergas, nec dubitabimus, fore, ut & ex ministerio tuo tandem aliquando sui in Ecclesiam redundaturi sint fructus. Gratulor de præsentis tuo Conamine tibi animitus, ulterioremque Spiritus S. Gratiam Patronorumque favorem apprecor ex pectore toto. Scribebam Rostochii d. 8. April. Ann. 1711.

Grape, Zacharias,

Diss. theol. de neo-prophetis cemmenis, Angliam et Scotiam hodie
turbantibus, speciatim contra Jo. Lacy ... iudicium de iisdem

Rostochium 1711

4 Diss. 2483#Beibd.5

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10838072-0

VD18 10391215-004